

UITGAVE VAN WIJKVERENIGING DE VOGELWIJK

Vogelwijk

Jaargang 63 **7|8** juli | augustus 2020

**AFSCHEID VAN 'GROENTEMAN' | ONGENOEGENS ROND WESTDUINPARK
'WERELDWANDELAAR' DICK TIELROOIJ | 'TUINFLUISTERAAR' RIA SMITS**

Vogelwijk

Jaargang 63 . juli | augustus 2020
Nummer 7 | 8

Advertenties

Beheerder: Thomas Kramer

E advertentiebeheer@vogelwijkdenhaag.nl

Kwettertjes: Mileen Boutkan

T 3684333, E mhboutkan@planet.nl

Redactie

Dick van Rietschoten

Laan van Poot 152, T 06-27268377

Ria Luitjes

Sportlaan 149, T 06 83 03 08 38,

E ria@mixmarketing.nl

Sjaak Blom

Pauwenlaan 10, T 06 51 79 82 13

E blom.bruin@hotmail.com

Marjet Steenhuisen

Nieboerweg 239, T 06 43 90 33 86.

E marjetsteenhuisen@gmail.com

Ruud van der Hoofd (webmaster)

E webmaster@vogelwijkdenhaag.nl

E-mailadressen

dvanrietschoten@ziggo.nl en/of

redactie@vogelwijkdenhaag.nl

Website wijkvereniging

www.vogelwijkdenhaag.nl

Aan- en afmelden van leden

T 06 - 24 77 87 21 of

E leden@vogelwijkdenhaag.nl. Zie verder achterin onder 'Ledenadministratie'

Verschijsing: 10 x per jaar

Oplage: 1900 exemplaren

Druk

Pasmans Drukkerij

Forellendaal 400, 2553 LP Den Haag

T (070) 397 71 71

E info@pasmans.net

Ingezonden kopij

Journalistieke bijdragen of brieven van lezers zijn van harte welkom. De redactie heeft het niet eens te zijn met de inhoud van ingezonden brieven, maar behoudt zich het recht voor niet-inhoudelijke redactionele wijzigingen aan te brengen of al te uitvoerige teksten te bekorten. In bijzondere gevallen is de redactie en/of het bestuur gerechtigd ingezonden stukken niet te plaatsen.

Van de Redactie

Door Dick van Rietschoten

Wie wel eens over de Lozerlaan rijdt, kent ze ongetwijfeld: de reclameborden in de middenberm voor bouwkvelds in het wijkje Vroondaal, aan de rand van natuurgebied Madestein. Met grote letters staat erop: *Chique Haags*. Bij het passeren doet het telkens weer pijn aan de ogen. Waarom neemt zo'n vastgoedbedrijf of makelaardij bij het laten vervaardigen van zulke wervende affiches nou niet even de moeite om te na te gaan of zo'n slogan wel in goed Nederlands is geschreven? Want *Chique Haags* is fout. Het had moeten zijn: *Chic Haags*. Wat er nu staat, straalt een allesbehalve chique bedoening uit. In het voorgaande zinnetje overigens is 'chique' (informeel ook vaak weergegeven als sjieke) wél goed gespeld.

Chique Haags is dus verre van sjiek Haags. In dit zomernummer komen enkele zaken aan de orde die evenmin sjiek Haags zijn. Zie bijvoorbeeld het artikel over de stand van zaken in het Westduinpark, het duingebied tussen het zuidelijk havenhoofd en Kijkduin. De gemeente laat in het beheer hiervan een aantal aspecten, zoals de begaanbaarheid van de voet- en fietspaden, versloffen. Nog minder sjiek is het dat we na ons verzoek aan de gemeente om commentaar te leveren taal noch teken hebben vernomen. Van gemeentelijke zijde wordt over dit onderwerp absolute radiostilte in acht genomen, ook tegenover mensen die vanuit het *Beheerplatform Westduinpark* (met vertegenwoordigers van vele organisaties, waaronder ook onze wijkvereniging) vele weken geleden al kritische noten kraakten. Laten we hopen dat het de stilte van de broedende kip is en dat de gemeente binnenkort een mooi ei legt: een aantal maatregelen om het duingebied langs het Zuiderstrand tot een prettig gebied voor flora, fauna én mensen te maken. Het radicaal tegenovergestelde van 'sjiek Haags' is het barbaarse vandalisme en geweld van jongerengroepen die geregeld in de weekends door de duinen en de lanen van onze wijk struinen. De afgelopen weken zijn opnieuw auto's bekrast of van hun spiegels ontdaan. Ook werden vreedzame (veelal jonge) bezoekers van strandtenten die 's avonds huiswaarts keerden, belaagd of gemolesteerd. Dit gaat veel verder dan wat je 'corona-verveling' zou kunnen noemen. In een aantal gevallen is aangifte gedaan bij de politie. Ook wijkagent Steven van der Gaag is ermee bezig.

Laten we hopen op een rustige zomer! En maakt u hier in de wijk iets gek, leuks of schandaligs mee, meld het bij ons!! In de tweede week van september valt er weer een nieuwe editie in uw brievenbus.

De wijk in Vogelvlucht

Door Redmar Wolf, voorzitter wijkvereniging De Vogelwijk

Een spannende reis

Mondkapje, drielaags, voor eenmalig gebruik. Op het keukenkastje liggen twee doosjes die ik gisteren - eind juni - bij een plaatselijke drogisterij heb aangeschaft. Morgenochtend zal ik er een paar mondkapjes uithalen als ik voor het eerst sinds de 'intelligente lockdown' naar mijn kantoor in Amsterdam ga, dat tot nu toe gesloten was. Ik heb mijn komst moeten aanmelden en bericht ontvangen dat ik 'mocht' komen. Morgenmiddag heb ik dan nog een receptie in de bossen bij Zeist. Voor het eerst weer echt 'onder de mensen', zij het nog steeds op anderhalve meter. In de trein naar deze bestemmingen moet een mondkapje op. Vandaar mijn komende greep uit onze keukenvoorraad. Een reis die je vroeger gedachteloos zou ondernemen, voelt nu opeens door alle voorzorgsmaatregelen als een gevaarlijke expeditie.

Einde corona?

Inmiddels lijkt het corona-virus te vervagen. Mensen zoeken elkaar weer op, terrassen zitten vol en de anderhalve meter wordt steeds minder in acht genomen. Het gebruik van een muntje in de winkelwagens keert weer terug. Er wordt nagedacht over vakanties. En velen maken een balans op van de coronaperiode. Een balans die meestal weinig reden geeft tot vreugde. Ik hoop maar dat deze balans niet voortijdig blijkt te zijn opgemaakt en dat we inderdaad zonder tweede golf aan het post-coronatijdperk mogen denken.

Van lockdown naar wijkfeest?

Met de laatst aangekondigde versoepelingen wordt ook weer nagedacht over het opstarten

van wijkactiviteiten, zoals een leuk evenement voor kinderen (zie hieronder). Er moet in ieder geval ook dit jaar nog een ledenvergadering van de wijkvereniging worden gehouden. Dat wordt waarschijnlijk ergens in oktober. Zelf lijkt het mij wel een mooi streven om de overwinning op het virus met de wijk te vieren. We hebben immers met z'n allen een bizarre tijd meegemaakt. En ik kan wel zeggen: een goede mede-wijkbewoner bleek beter dan een verre vriend waar je vanwege de lockdown helemaal niet meer naar toe mocht.

Voorgaande zomers

Inmiddels heb ik bij het schrijven van dit stukje ook de balans opgemaakt van mijn bijdragen aan de juli/augustus-nummers van de afgelopen jaren. Allemaal pre-corona. Het ging uiteraard veel over de komende vakantieperiode. Maar ook over het Norfolkterrein en de Sacramentskerk (2017), brievenbussen, reanimeren en het Festival *Vogelwijk 100 jaar* (2018) en de invasie van de uit Azië afkomstige buxusmot (2019). Deze aanslag op ons struikgewas blijkt achteraf de voorbode te zijn geweest van een veel grimmiger invasie.

Afscheid van de groenteman

Iemand die inmiddels ook de balans heeft opgemaakt is 'onze' groenteman Ron van Arkel. Hij kreeg een mooie ruimte in een echte winkelstraat (Herenstraat) in Wateringen aangeboden en gaat daar zijn winkel voortzetten. Ron heeft door de jaren heen diverse buurtactiviteiten ondersteund. Hij was twintig jaar een vaste kracht in onze wijk, zo'n goede wijkgenoot die je beter dichtbij kunt hebben, ook al woonde hij hier nooit. Ons winkelaanbod

is opnieuw schraler geworden en dat is een understatement. Voor ons is het een verlies, maar ik hoop dat Ron in Wateringen nog een mooie toekomst wacht.

Tegelijk met het nieuws over Rons vertrek kwam ons ook ter ore dat diens buurman kapper Leon zijn knipgereedschap niet meer ter hand neemt, althans niet in het naastgelegen pand. Hij zal voortaan thuiskeeper zijn, maar blijft op dat adres wel actief als galeriehoudster. Voor andere activiteiten biedt dat pand in de toekomst ook diverse mogelijkheden.

Back to normal?

Ik hoop dat er voor alle wijkbewoners een mooie post-coronatoekomst is weggelegd, zodat deze column in het zomernummer van volgend jaar weer gevuld kan worden met vrolijke bespiegelingen over het wijkleven, bouwprojecten, vakantiebestemmingen en (sub)tropische temperaturen. Meer niet, maar mooi zat.

Redmar Wolf

Voorzitter Wijkvereniging De Vogelwijk

Vogelwijk- kinderactiviteiten in de duinen op 27 en 30 augustus

Vaders en moeders, meisjes en jongens! Eind augustus worden er in de wijk voor het eerst sinds lange tijd weer leuke dingen voor kinderen georganiseerd.

De Commissie Kinderactiviteiten van de wijkvereniging onder leiding van Alphons Jacobs (foto) is bezig met de voorbereiding van een leuke en leerzame excursie in de duinen onder leiding van een boswachter. Daarbij kun je kiezen uit twee data: **donderdagochtend 27 augustus** en **zondagochtend 30 augustus**. Aan het eind wordt een quiz gehouden met vragen over wat de deelnemers onderweg hebben gezien en geleerd. Uiteraard zijn er ook versnaperingen.

Let wel: er mogen alleen kinderen meedoen die zelfstandig zonder hun ouders mee kunnen, anders wordt het te massaal. In de praktijk komt dat waarschijnlijk neer op de leeftijds-

categorie van ongeveer 7 t/m 12 jaar. Bij het drukken van dit blad was er helaas nog geen concreet programma met startplaats en tijdstip bekend. Dat krijg je te horen als je je opgeeft (met naam, adres en leeftijd) per mail via:

activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Houd de komende weken hiervoor ook de Vogelwijk-Facebookpagina en de website www.vogelwijkdenhaag.nl in de gaten! En vergeet je niet op te geven. **Aanmelding is verplicht!**

De Commissie Kinderactiviteiten heeft nog wel wat hulp nodig van vrijwilligers uit de wijk, ook voor andere toekomstige activiteiten. Meld je aan per e-mail aan bij Alphons: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Ron van Arkel enkele dagen voor het opdoeken van zijn winkel

Ron van Arkel naar Wateringen vertrokken Voor groente en fruit kun je niet meer op de Mezenlaan terecht

Door Dick van Rietschoten

Het nieuws kwam als de bekende donderslag bij heldere hemel. Groenteman Ron van Arkel maakte in de tweede week van juni bekend dat hij aan het eind van de maand zijn zaak aan de Mezenlaan definitief zou sluiten.

Dat is inmiddels gebeurd en namens de wijkvereniging heeft Ron bloemen en een mooi afscheidscadeau meegekregen: een uitvergrote foto waarop hij tussen zijn geliefde handelswaar staat.

Op 14 juli maakt Ron van Arkel een doorstart in de Herenstraat 64 in Wateringen, een buurt met aanzienlijk meer reuring en aanloop dan zijn oude stek in de Vogelwijk, waar hij twintig jaar het hoofd boven water heeft weten te houden, zij het vaak met moeite.

Het is zo goed als zeker dat het winkelpand, eigendom van buurman Pim Verhaar, binnenkort een kantoorbestemming krijgt. Een winkel zal het in elk geval niet meer worden. Met het vertrek van Ron van Arkel is dan ook een tijdperk van ruim tachtig jaar afgesloten, waarin op deze plek aan het *Mezenpleintje* groente en fruit werden verkocht.

Altijd winkelpand geweest

Vanaf de bouw in 1925/26 heeft het pand Mezenlaan 46 altijd als winkel dienst gedaan. Kort na de oplevering vestigde zich hier de heer J.H. Kleijweg, die horloge- en klokkenreparateur was, maar ook tennisrackets repa-

reerde. In 1930 ruimde Kleijweg het veld voor J.J. Snoek, die er een schoenmakerij begon onder de naam *De Gouden Kroon*. Snoek redde het echter niet en ging twee jaar later failliet. Het is moeilijk na te gaan wie of wat er direct daarna in het pand kwam. Zeker is in elk geval dat de zaak in 1936 een groentewinkel werd onder leiding van Daniël van Zoest. Deze heeft daar tot halverwege de jaren vijftig zijn nering gehad, waarna hij werd opgevolgd door G. Slob, die ook groente en fruit verkocht. Eind jaren zestig nam Cor de Bruijn deze zaak over en in 1974 voegde ook diens broer Paul de Bruijn zich bij hem. Nadat Cor enkele jaren later was afgehaakt, zette Paul het bedrijf voort tot begin 2000, toen Ron van Arkel op het toneel verscheen.

Overigens bevonden zich op het pleintje ruim drie decennia lang twee groentezaken, want op nummer 55 aan de overkant, op de hoek met de Leeuweriklaan, dreven van 1927 tot 1962

Ansichtkaart uit 1971 van het winkelrijtje aan de even kant van de Mezenlaan, met links (niet zichtbaar) de bakker en vervolgens een heren- en kinderkapsalon annex kantoorboekhandel, een stomerij, groentewinkel, slagerij, parfumerie en manufacturenzaak (later schoenmakerij).

achtereenvolgens de heren Romijn, Hoeks en Van Brummelen eveneens een groentewinkel. Zoals bekend heeft het winkelleven aan het pleintje tussen ongeveer februari 1943 en mei 1945 stilgelegen omdat de Duitse bezetters de wijk hadden ontruimd.

Verdwenen ontmoetingspunt

De nu 57-jarige Ron van Arkel, wonend in zijn geboorteplaats Rijswijk, is z'n hele werkzame leven al omringd door groente en fruit. Als jongeman werkte hij op de groenteafdeling bij diverse filialen van de toenmalige supermarkt Konmar, onder meer in Scheveningen en aan de Elandstraat. In 1991 greep hij echter de kans die hem werd geboden om een eigen zaak te beginnen aan de Breitnerlaan in het Benoordenhout. Negen jaar later verplaatste hij zijn handel naar de Mezenlaan.

Aanvankelijk liepen de zaken gesmeerd, maar gaandeweg kreeg de ondernemer het zwaarder. De aanloop van klanten begon eigenlijk al te verminderen nadat in 2002 het postagentschap was opgeheven, dat aan de overkant in de populaire drogisterijwinkel van vader en zoon Schmale was gevestigd. Het postkantoor-tje was altijd een belangrijk ontmoetingspunt in de wijk geweest. Wijkbewoners kwamen er naartoe om postzegels te kopen, geld op te nemen of te storten of een pakketje te verzenden dan wel af te halen. En in één moeite door kochten ze dan wat in de drogisterij en deden ze boodschappen bij de bakker, de groenteboer, de slager (die in 2001 verdween) of de goed gesorteerde mini-supermarkt aan het pleintje.

Almaar stiller

„De grootste klap voor mij kwam een jaar of zeven later”, vertelt Ron, „want toen verdwenen achter elkaar de kruidenierswinkel en de drogist en een poosje later ook de schoenmaker, waardoor alleen de bakkerswinkel en ik als detaillisten op het pleintje overbleven. Verder was er alleen nog de kapper hiernaast. Het

werd hier almaar stiller en ik kon natuurlijk op m'n vingers natellen dat steeds meer wijkbewoners hun groente en fruit bij de supermarkten haalden. Op zich is dat wel begrijpelijk, want als je toch in een supermarkt loopt en alles ligt voor het grijpen, dan maak je niet zo makkelijk meer een apart ommetje naar een zelfstandige groentewinkel in de buurt.”

Wat ook niet meehielp, was dat Ron een uiterst ingetogen karakter heeft en ook geen mens is die graag opvallend aan de weg timmert. Toen hij de zaak begon, noemde hij zichzelf in het wijkblad „bescheiden en een beetje verlegen.” In de wijk hoorde je hier en daar wel eens: ‘Ron is heel sympathiek, maar helaas een man van weinig woorden. Jammer voor hemzelf dat hij geen vrolijke Frans is. Dat had misschien wel kunnen schelen in zijn populariteit.’ Toch had hij wel degelijk fans en bouwde hij met een aantal vaste klanten een relatie op waarin hij ook ruimte vond om te praten over zijn vrijetijdsbestedingen: aanvankelijk volleybal en het maken van flinke tochten met z'n motor en later vooral toeren met de racefiets.

Gratis bezorging

Geregeld zon Ron op mogelijkheden om klanten te blijven trekken. „Ik ging salades maken en maaltijden verkopen, ik breidde het assortiment een beetje uit met zuivelproducten en de klanten konden bij mij telefonisch bestellingen doen die ik dan gratis bij ze bezorgde. Maar het bleef een zware opgave om overeind te blijven. Soms ging het een poos heel goed, maar dan zakte het toch weer in. Er waren tijden dat ik echt elke stuiver moest omdraaien voor ik 'm uitgaf, dat mag je best weten. En extra vervelend was dat mijn vrouw na een paar jaar door ziekte ook niet meer kon werken.”

„Vorig jaar ben ik ook begonnen als servicepunt van PostNL. Maar helaas nam de klandizie in de winkel daardoor niet toe. De meeste mensen die een postpakketje kwamen halen of brengen, namen niks uit de winkel mee, nog geen banaan.”

Voorzitter Redmar Wolf en penningmeester Adam Braithwaite van de wijkvereniging hebben de glunderende Ron zojuist een afscheidsboekje en een fotoportret ter herinnering aan diens Vogelwijkjaren aangeboden

„In mei diende zich weer iets nieuws aan. Ik zou kunnen gaan samenwerken met de vleesgroothandel van Fons Dijkstra hier uit de wijk. Intussen was ik al wel een poosje aan het rondkijken naar een zaak op een andere locatie. Zonder resultaat tot dan toe, maar er was toch wel een zekere druk omdat mijn vijf-jarig huurcontract eind juni zou aflopen. De gesprekken over mogelijke vleesbestellingen die bij mij zouden kunnen worden afgehaald, waren nog niet rond toen ik in de loop van mei plotseling stuitte op een leegstaand pand in de Herenstraat in Wieringen, echt nog een winkelgebied. Ik zag goede mogelijkheden om daarheen te verhuizen en moest heel snel beslissen. Op 8 juni, binnen veertien dagen, was alles rond.”

Appel- en citroentaarten

Omdat het ondernemen niet altijd van een leien dakje ging, kijkt Ron met gemengde gevoelens terug op zijn Vogelwijkperiode. De positieve herinneringen overheersen echter. „Prachtige buurt en veel leuke mensen. In die twintig jaar heb ik heel wat Vogelwijkers leren kennen, onder wie veel vaste klanten die me altijd trouw zijn gebleven. Op 14 juli maak ik in Wieringen een nieuwe start, maar ik heb besloten dat ik voor de Vogelwijk nog wel bestellingen blijf bezorgen. En bakker Victor Driessen blijft ook zijn appels voor de appeltaart, citroenen voor de citroentaart en bananen voor de bananecake bij mij kopen. Zo blijf ik een band met m'n oude buurtje houden.”

Met dank aan Leeuweriklaanbewoner Gerco van der Heiden voor het historisch onderzoek naar de geschiedenis van het winkelpand Mezenlaan 46.

Mezenlaan 48 wordt permanente kunstgalerie en ‘belevingsruimte’

door Dick van Rietschoten

Sinds begin juli is niet alleen de groentewinkel van de Mezenlaan verdwenen, maar ook de naastgelegen kapsalon van Leon van der Zijden. Dit betekent echter allerminst dat Leon zijn knipscharen aan de wilgen heeft gehangen. Hij blijft namelijk actief op de twee fronten die hij vanaf het begin, in oktober 2002, heeft bestreken: coiffures en kunst.

Leon tijdens een van z'n laatste dagen als kapper aan de Mezenlaan

Bijna achttien jaar heeft de kapperszaak van Leon tevens de functie van kunstgalerie vervuld, met elk jaar vier à vijf exposities van kunstenaars die vooral uit de Haagse regio kwamen. Geregeld leidden die tentoonstellingen tot de verkoop van geëxposeerde schilderijen, tekeningen, collages of sculpturen. Leon heeft hier altijd zoveel plezier aan beleefd dat hij

onlangs besloot zijn kappersactiviteiten enkel nog bij mensen thuis voort te zetten en ‘de zaak’ voortaan geheel te wijden aan kunst en cultuur.

Studio Flex

Hij kwam tot dit besluit in nauw overleg met zijn burens van het succesvolle bouwkundig

ontwerp- en adviesbureau *Studio Flex*, Camille Wiekenkamp en Rodrigo Lima. In een deel van dat architectenkantoor was tot negen jaar geleden nog schoenmaker Heinz van Beek te vinden. Camilles vader is eigenaar van de panden waarin zowel Studio Flex als de kappersgalerie zijn gevestigd, dus dat vergemakkelijkte het maken van toekomstplannen voor het adres Mezenlaan 48.

Vanaf 1 juli is Leon geen huurder meer van het winkelpand, dat sindsdien onderdeel uitmaakt van Studio Flex, maar hij heeft wel met Camille en Rodrigo afgesproken dat hij de initiator en beheerder zal blijven van de permanente kunstgalerie die erin gevestigd wordt en die voortaan ook de naam *Studio Flex* zal dragen.

Receptie of wijnproeverij

Camille en Rodrigo hebben grootse plannen met het pand. „Alle kappersspullen gaan eruit

en we geven de ruimte een wat ander aanzien”, zegt Camille. „De tuin erachter, die helemaal doorloopt tot bij ons kantoor en nu nog een kleine wildernis is, gaan we grondig restylen. Dan kan die voortaan ook een nuttige functie krijgen, bijvoorbeeld als beeldentuin. Verder willen we op den duur een doorbraak maken van de galerie naar ons ontwerp bureau.”

„Uiteindelijk moet de galerie een ‘belevingsruimte’ voor de wijk worden”, vult Rodrigo aan. „Je zou er kleine bijeenkomsten of recepties kunnen houden, maar ik kan me ook voorstellen dat er af en toe een intiem concertje plaatsvindt of een wijnproeverij. Wijkbewoners zouden de ruimte tijdelijk voor bepaalde doeleinden kunnen afhuren.”

Camille knikt bevestigend. „Ik zie het wel vóór me hoe het zou kunnen worden. Maar we gaan niet overhaasten en doen rustig aan. Kalm beginnen en kijken hoe het zich ontwikkelt.”

Het trio achter de toekomstige multifunctionele galerie Studio Flex: van links naar rechts Camille Wiekenkamp, Leon van der Zijden en Rodrigo Lima

Abri tramhalte Sportlaan verplaatst

Door Fred van der Burg, Verkeerscommissie Vogelwijk

Oude situatie

Nieuwe situatie

In het meinumnummer van dit blad stond een foto uit 1943 van een tram aan de halte Nieboerweg-Sportlaan. Hierbij opnieuw foto's van deze plek, waarvan de meest recente werd genomen op 16 juni jongstleden. Op die dag werd namelijk de abri van deze halte van lijn 12 richting Station HS om redenen van verkeersveiligheid verplaatst naar het trottoir. Voorheen stond dit 'wachthuisje' op de vluchtstrook tussen fietspad en rijbaan.

De verplaatsing van de abri zat al lang in de pen, maar kon door allerlei omstandigheden vorige maand pas worden gerealiseerd. Al in 2017 is hetzelfde gebeurd met de abri op de halte bij de dr. Van Welylaan.

In de oude situatie hadden automobilisten die bij het kruispunt rechtsaf de Sportlaan in wilden rijden slecht zicht op doorgaande fietsers en snorfietsers, die dan vaak 'ineens achter de abri vandaan kwamen'. De afgelopen jaren is om deze reden op vele kruispunten in de stad een abri naar het trottoir verplaatst.

Een bijkomend argument om de abri bij de

Nieboerweg-Sportlaan te verplaatsen was dat er na een forse regenbui vaak enige tijd een plas water op de rijbaan bij de halte bleef staan. Menig wachtende trampassagier heeft daar dan ook wel eens plens water tegen zich aan gekregen door een langsrijdende auto. Ook dat ongemak behoort nu tot het verleden.

Nieuw asfalt

Het kruispunt Nieboerweg-Sportlaan krijgt zo goed als zeker nog dit jaar een nieuwe asfalt-deklaag. Het huidige asfalt sluit niet meer goed aan op de tramrails, hetgeen voor omwonenden trillingen en lawaai oplevert als er op hoge snelheid (vracht)auto's en bussen overheen rijden.

Van zaterdag 18 tot woensdag 22 juli zullen op een deel van de route van lijn 12, tussen het Markenseplein en het Hobbemaplein geen trams rijden vanwege de vernieuwing van sporen in de Edisonstraat. Ter vervanging zal er een bus rijden met het nummer 78.

Koop een Zonnebloemlot

De Zonnebloem is er al ruim 70 jaar voor mensen met een lichamelijke beperking. Voor hen zijn dagelijkse activiteiten niet vanzelfsprekend. De Zonnebloem-vrijwilligers laten zien dat er ondanks de beperkingen toch veel mogelijk is! Met persoonlijke aandacht, lokale activiteiten, uitjes en zelfs vakanties voorkomen zij dat mensen met een lichamelijke beperking in een sociaal isolement terechtkomen. Ook in Segbroek wonen veel mensen die graag deelnemen aan de activiteiten van De Zonnebloem. **Wilt u dit waardevolle werk steunen?** Voor maar €2,- per stuk kunt u één of meer Zonnebloemloten kopen. Daarmee helpt u activiteiten van De Zonnebloem in dit deel van Den Haag mogelijk te maken en maakt u bovendien kans op mooie prijzen. Met de aankoop van uw lot draagt u trouwens ook bij aan de landelijke projecten.

U kunt loten aankopen via deze internetlink die rechtstreeks leidt naar de Zonnebloemafdeling Den Haag-Segbroek:

www.zonnebloem.nl/loten/p/afdeling-segbroek-den-haag

DE
ZONNE
BLOEM

Dick Tielrooijpad

Wereldwandelaar

WELKOM IN WESTDUINPARK
EN BOSJES VAN POOT

Wandelen is gezond en leuk. Maar er zijn een aantal regels die je moet kennen om het goed te doen. Lees hier de belangrijkste regels op. Het is belangrijk dat je deze regels volgt, zodat iedereen het plezier kan hebben van het wandelen in Westduinpark en de Bosjes van Poot.

- geen vuil achterlaten
- geen afval verzamelen
- geen vuil naar en binnen meenemen
- geen glazen of pakketten uitgaan en meenemen
- geen dieren vertieren
- geen klabertje geluiden maken

ALTIJD met 2 benen

WELKOM IN WESTDUINPARK
EN BOSJES VAN POOT

Wandelen is gezond en leuk. Maar er zijn een aantal regels die je moet kennen om het goed te doen. Lees hier de belangrijkste regels op. Het is belangrijk dat je deze regels volgt, zodat iedereen het plezier kan hebben van het wandelen in Westduinpark en de Bosjes van Poot.

- geen vuil achterlaten
- geen afval verzamelen
- geen vuil naar en binnen meenemen
- geen glazen of pakketten uitgaan en meenemen
- geen dieren vertieren
- geen klabertje geluiden maken

ALTIJD met 2 benen

Dick Tielrooij, milieubewust avonturier

Een duinpad met een verhaal

Door Dick van Rietschoten

De Laan van Poot heeft vele zijpaden die de duinen in leiden. Maar één daarvan, rechts van het open duinveld aan het eind van de Kwartellaan, is een pad met een verhaal. Als je dat oploopt, zie je na enkele tientallen meters een op het oog gewoon straatnaambord staan met de aanduiding *Dick Tielrooijpad*. En daaronder het woord *Wereldwandelaar*. Wie de man en zijn verhaal niet kent, blijft met vraagtekens achter. Maar op deze pagina's worden die weggenomen. De man naar wie het pad genoemd is, woont vlakbij, in het eerste gedeelte van de Pauwenlaan. We zochten hem op.

Als Dick Tielrooij (63), relaxed onderuitgezakt op een bank, een uur lang bijna onstuitbaar in bonte tinten z'n levensgeschiedenis heeft geschetst, roept hij opeens lachend uit: „Voor iemand die niet eens z'n middelbare school heeft afgemaakt, heb ik toch heel wat bereikt, vind je ook niet?” Elke toehoorder zou het grif beamen en de lezer van dit verhaal na de slotzin ongetwijfeld ook.

School

Dick kwam in 1957 ter wereld en zijn wieg stond in de splinternieuwe wijk Morgenstond. „Aan het Steenzicht”, verklaart hij nader, „maar toen ik zeven was, verhuisden m'n ouders naar een flat aan de Kijkduinsestraat. Een eldorado was het daar voor mij! Het strand en de zee om de hoek en niet te vergeten de spannende puinduinen die daar destijds werden aangelegd met afgegraven grond en slooafval van de nieuwbouwwijken. Eindeloos heb ik daar met vriendjes gespeeld!”

„Ik zat op de Meer en Bosschool in Kijkduin. Daar ging het nog goed, maar toen ik op de middelbare school belandde, verloor ik elke interesse in leren. Engels en biologie waren de enige vakken die ik wel aardig vond en waar ik dus redelijke cijfers voor behaalde, maar de rest kon me gestolen worden. Ik spijbelde en

klooid liever. Op het Tijnstra Atheneum in de re Sweelinckstraat ging het al vrij snel mis en daarna volgden verschillende andere scholen totdat ik uiteindelijk terechtkwam bij de mavo-opleiding op het Haags Genootschap in het Statenkwartier. Toen ik achttien was en in de examenklas zat, werd me daar opnieuw de wacht aangezegd, waarna ik tot verdriet van m'n ouders besloot de school zonder diploma te verlaten en te gaan werken.”

Tuinen

„Ik kwam in vaste dienst bij tuincentrum en bloemenhandel Onings aan de Mozartlaan, waar ik al een paar jaar vakantiewerk had gedaan en zo vaak als het kon aan het werk was. Ik vond het heerlijk om met planten en bloemen bezig te zijn, zowel in de plantenkas als in de winkel. Maar na enige tijd kwam er een brief van Defensie. Niet moeilijk te raden: ik moest in militaire dienst. Daar ben ik na enige strubbelingen hofmeester geworden in een kazerne in Stroe op de Veluwe. Ja, dat was wel te doen.”

„Toen ik anderhalf jaar later afzwaaide, wilde ik wel weer verder in de tuinbusiness, maar dan als zelfstandige. Ik had weliswaar geen hoveniersopleiding, maar bij het tuincentrum had ik wel aardig wat opgestoken.

Bovendien vond ik het hartstikke leuk om tuinen te ontwerpen. Ik schafte een tweedehands autootje aan, gooide er een schop, een hark en een schoffel in en ging onder meer in de Vogelwijk langs bij tuinen die er niet zo florissant uitzagen. Aanbellen, praatje maken en met een beetje geluk had ik dan een klant. Jij denkt nu natuurlijk direct aan die beroemde sketch van Van Kooten & De Bie waarin ze als het Haagse duo Jacobse & Van Es iets soortgelijks deden. *‘Goedemôgâh mevrâh, is uw tuin al wintâhklââhr?’* Haha! Zo ging het niet helemaal, maar het had er wel iets van weg!”

Advertenties

„Na een jaar dacht ik: dit schiet niet op, ik moet toch wat lucratievers gaan doen. Zo kwam ik terecht bij een bureau dat Nederlandse bedrijven probeerde te prikkelen om in allerlei vakbladen te gaan adverteren. Per verkochte advertentie ontving dat bureau dan provisie van de uitgever van dat blad. Ik vond het wel een leuke uitdaging: gewoon de telefoon pakken en bellen maar. Dat ging lekker. Ik had het kunstje van de advertentie-aquisitie snel door en verdiende in no time zo’n 2500 gulden per maand. Daar zou ook nog een mooie provisie bovenop komen, maar die heb ik nooit gekregen.”

„Om een lang verhaal wat korter te maken: advertentiewerving werd dus mijn stiel. Ik heb vier jaar bij dat bureau gewerkt en ben toen samen met een collega voor mezelf begonnen. We noemden ons bureau JET, een afkorting van Jans En Tielrooij. Ons eerste kantoor was bij mij thuis aan de Pijnboomstraat, maar daar groeiden we snel uit. Er zaten zelfs medewerkers in de badkamer en de gang te bellen. Daarom verkasten we naar een bedrijfspand in Plaspoelpolder in Rijswijk. Intussen was ik bij m’n vriendin Monique ingetrokken, in de Acaciastraat, waar ook onze zoon is geboren. Weet je waar ik haar van kende? Van discotheek

Westwood, in die jaren nog gevestigd in het vroegere Milvakamp op het duinveld bij de De Savornin Lohmanlaan.”

„Met onze zoon Casper verhuisden we naar Zoetermeer, waar in rap tempo Sophie en Babette werden geboren, maar in 1992 kwam voor ons de triomfantelijke terugkeer naar Den Haag, naar dit schitterende pand aan de Pauwenlaan 17, een huis dat past als een jas. Ik vind het nog altijd heerlijk om hier vrienden en magen te ontvangen. Wacht maar, straks zal ik je er nog iets meer over vertellen. Eerst nog even iets over m’n werk.”

Failliet en doorstart

„Het bedrijf JET groeide in de jaren tachtig uit tot een gerenommeerd bureau met grote klanten, zoals de uitgeverijen Kluwer en Elsevier Reed. Toen de eeuwwisseling naderde, hadden we zo’n vijfendertig personeelsleden en noemden we ons het grootste onafhankelijke advertentie-aquisitiebureau van Nederland. Wat ook zo was!”

„Helaas bleef het niet allemaal rozengeur en maneschijn, want niet lang nadat we een mooi gloednieuw kantoorpand hadden betrokken aan de Laan van Zuid Hoorn, bij de Vliet achter de Hoornbrug, gingen we failliet. Dat was in 2003. Een hard gelag natuurlijk, maar we konden gelukkig wel een doorstart maken, zij het met aanzienlijk minder mensen. We kozen ook een nieuwe naam: *Jetvertising*. Het ging weer snel bergopwaarts en in 2012 hebben we het bedrijf verkocht. Ik kon stoppen met werken. Nou ja, ik ging niet helemaal zitten niksen hoor. Ik bleef nog wel wat dingetjes doen. Mensen helpen met het aanleggen van een tuin bijvoorbeeld. Terug bij af, zou je bijna zeggen. En ik volgde een imkerkursus en schafte twee bijenkasten aan. Die bijenvolken heb ik na een paar jaar trouwens weer van de hand gedaan. Het is hartstikke leuk om zoiets te hebben, maar er gaat veel meer verzorgingstijd in zitten dan de meeste mensen denken. Je kunt dus niet zomaar weg, vooral

niet in de lente en zomer. Ik had het geluk dat er een andere imker in de wijk was die een oogje in het zeil kon houden. Bijen moet je beschouwen als huisdieren die je niet eventjes een paar weken alleen kunt laten. En ik houd er nu juist zo van om te reizen en het avontuur op te zoeken!”

Suriname

Hiermee is het moment aangebroken waarop Dick de aanloop inzet naar het verhaal achter het *Dick Tielrooijpad* in de Vogelwijkse duinen. Er wordt een glaasje frisdrank ingeschonken, want het is nog vroeg in de middag, de verteller spoelt en koelt de keel en steekt opnieuw van wal.

„Begin deze eeuw ging een vriend van mij met een groepje mensen op survivaltocht door Groenland. Dat liep niet helemaal volgens verwachting, want ze raakten ingesneeuwd en moesten hulp laten aanrukken. Spannend! Hij kon er prachtig over vertellen. Ik zei: ‘Ik wil ook wel eens zoiets’. Ruim een jaar later werd ik op m’n wenken bediend: m’n vriend vertelde dat er een trektocht door het oerwoud

Tijdens de Surinamereis in 2005 hebben Dick en zijn tochtgenoten op een dag geen zin meer in piranha of andere vis als ontbijt, waarop Dick besluit een nest leguaneneieren uit te graven.

van Suriname werd georganiseerd en dat ik meekon. Dat werd een fantastische belevenis! We voeren met tien man onder leiding van een gids in een bootje een paar dagen de Surinamerivier af en op een bepaald moment zei de gids: ‘Verder dan hier ben ik nog nooit geweest’. Maar we gingen nog véél verder en doken toen ergens de jungle in, waar normaal gesproken nooit mensen kwamen. Ik voelde me een ontdekkingsreiziger. Dagenlang leefden we uitermate primitief. Het was echt afzien, maar prachtig, want we zaten echt ontzettend ver verwijderd van de menselijke beschaving.”

Gorilla

„Ik had de smaak te pakken en bleef dus in de volgende jaren met dat clubje meegaan. Naar ruige gebieden in Afrika, Zuid-Amerika, Noord-Amerika, maar af en toe ook Europa, zoals een gletsjertocht in Zwitserland. Vele honderden kilometers heb ik gelopen, met volle bekpakking op de rug. Soms werd het nog veel extremer dan we in Suriname hadden meegemaakt. In Oeganda bijvoorbeeld kwamen we oog in oog te staan met een zilverrug-gorilla die een kleintje bij zich had. Oei! En in Yellowstone Park liepen we tussen de beren en bizonen. Echt spectaculair was dat. Net als op het eiland La Réunion, bij Madagaskar, waar we abseilden langs watervallen.”

„Je moet voor dat soort avonturen uiteraard wel een goede conditie hebben hè. Die bouwde ik altijd langzaam op, vooral hier vlakbij, op het strand, waar ik dan met een zware rugzak door het zand ploegde. Inmiddels ben ik met dit soort reizen gestopt, maar ik kijk er met veel plezier op terug. Onlangs hoorde ik dat een paar mensen uit het oude clubje volgend jaar een ruige wandelvakantie willen organiseren in de Alpen of de Karpaten. Toen begon het wel weer te kriebelen. Ik zou nog wel eens zoiets willen meemaken. Met Monique en de kinderen, en later alleen met Monique, heb ik trouwens ook veel gereisd, dat mag zeker niet

Dick en echtgenote Monique bij hun huis aan de Pauwenlaan

onvermeld blijven. Op zowat alle continenten hebben we schitterende dingen gezien en meegemaakt!”

Illegaal

„In 2007 vierde ik met een groot feest m'n vijftigste verjaardag. Een vriend van mij had bij die gelegenheid een verrassend cadeau voor me geregeld. Hij nam me mee de duinen in en daar zag ik opeens het bord *Dick Tielrooijpad*. Ik stond perplex. Prachtig toch? Heel lang ben ik bang geweest dat het zou worden weggehaald. Het is immers hartstikke illegaal geplaatst. Maar het staat er nog steeds en onlangs zag ik zelfs dat het was schoongemaakt. Ik denk dat de gemeente het heeft gedoogd en uiteindelijk geaccepteerd.”

„Toen het laatste kind ons huis had verlaten, besloten Monique en ik iets gekks te gaan doen. We zouden ons huis voor een paar jaar gaan verhuren en zelf op ons gemak wat gaan rondzwerven. We hebben al jaren een huis in Jávea, aan de Spaanse kust tussen Valencia en Alicante, dus als dat niet verhuurd was, zouden we daar altijd naartoe kunnen. Maar ook her en der in Nederland staan genoeg leuke huizen die tijdelijk te huur zijn. Het was een mooie ervaring. In totaal hebben we vier jaar niet op de Pauwenlaan gewoond. Intussen fungeerde ons huis onder meer als residentie van de ambassadeur van Macedonië. Wij verbleven in die tijd op verschillende adressen: in Amsterdam, midden in De Jordaan, maar ook in Nigtevegt, waar we bijna elke morgen in de Vecht sprongen, in een huis van Trijntje Oosterhuis in Graft-De Rijp én in ons eigen stulpje in Spanje.”

Duurzaam

„Toen we hier in 2018 terugkwamen, hebben we het huis een grote opknappbeurt gegeven. Dat hield me lekker van de straat, want ik deed alles zelf. Het huis is zo duurzaam mogelijk opgeknapt, met Tonzon-vloerisolatie, Isoflocdakisolatie en diverse andere isolatiemaatregelen. We zijn nog niet helemaal gasloos, maar gebruiken nog maar heel weinig gas. Nee, zonnepanelen hebben we niet, althans niet hier. Maar er liggen ruim honderd panelen van ons op het dak van het kantoorpand aan de Laan van Zuid Hoorn in Rijswijk waar m'n vroegere bedrijf nog steeds is gevestigd. Ook verhuren we tegenwoordig onze elektrische BMW als deelauto. Dat loopt prima, dus dat is net zo goed een stukje duurzaamheid. Sinds begin dit jaar ben ik ook bestuurslid van Vogelwijk Energie(k). Je zou dus kunnen zeggen: nu woont hier opnieuw een ambassadeur, maar dan een vertegenwoordiger van een club die de Vogelwijk milieuvriendelijker wil maken.”

Het grootste terras van Den Haag ligt in de Vogelwijk

Door Ria Luitjes - Foto's: Club Westwood

Vincent Marshall, eigenaar van discotheek Club Westwood aan het begin van de Laan van Poot, heeft van de gemeente toestemming gekregen om tot september een terras van 1000 m² te runnen. De discotheek zelf, door de vaste bezoekers in de wandeling WEWO genoemd, blijft tot minstens 1 september gesloten, maar waarschijnlijk nog wel langer. Vincent denkt pas weer open te gaan als er een vaccin tegen Corona is. „Een 1,5 meter-samenleving werkt voor een club als Westwood niet goed.”

Westwood Outdoor

Dankzij de soepele opstelling van de gemeente kan Westwood door de exploitatie van het terras voorlopig overleven en het personeel in dienst houden. Een deel van het parkeerterrein dat aan het clubgebouw grenst, wordt elke donderdag opgebouwd tot *Westwood Outdoor* en zondag weer afgebouwd. Alleen de omheining blijft de gehele week staan. Het

is het grootste terras in Den Haag. Dat is natuurlijk best bijzonder voor de Vogelwijk waar afgezien van het kleine terras van de bakker op het Mezenpleintje geen horeca is.

Ervaring met het hele gezin

Op zaterdagavond 20 juni reserveerde ik een tafel om samen met mijn gezin deze outdoor-ervaring zelf mee te maken. De sfeer is

gemoedelijk en bij binnenkomst worden de regels nog even uitgelegd. Bestelling en betaling gaan online via de QR code die op elke tafel is geplakt. Dat vermindert de interactie tussen personeel en gasten. De drankjes en hapjes zoals het ‘gezelligheidsplankje’ en de pizza zijn prima. Het heerlijke zonnetje zorgt voor een echte terraservaring. Ondertussen heb ik een gesprek met Vincent over *Westwood Outdoor* en de weg ernaartoe.

Wat hebben jullie gedaan vanaf half maart tot het weekend van 12 juni?

„We hebben gedaan wat, denk ik, veel horeca-ondernemers deden. We hebben gebruik gemaakt van de NOW-regeling, de Noodmaatregel Overbrugging voor Werkgelegenheid. Ik vond het onze morele plicht om dat te doen. De regeling dekte 73% van de loonkosten. Met het personeel hebben we eerst de club opgeknapt. Bij dezen heb je de primeur: de hele zaak is nu van binnen roze geschilderd en dat is geen grap! De vloer is na 30 jaar bier en rotzooi helemaal schoongemaakt. We hebben uiteindelijk een laag van bijna 4 millimeter verwijderd. Het is nu weer een prachtige vloer. Bijkomend voordeel is dat het binnen nu heerlijk fris ruikt.”

Hoe is het allereerste outdoorweekend verlopen?

„Het was best chaotisch en superdruk. Zo druk dat ik niet eens tijd had om jou fatsoenlijk te woord te staan toen je belde of je mij mocht interviewen voor het wijkblad, terwijl ik het juist hartstikke gaaf vind om hieraan mee te werken. Nu hebben we het allemaal onder controle. We werken bewust op basis van reserveringen om risico’s te verminderen. Het eerste weekend waren we gelijk al volgeboekt.”

„Voor onze personeelsleden was het echt wennen. We stapten over van nachthoreca naar uitserveren van eten en drinken. Dat heeft best wat voeten in de aarde gehad: de omschakeling van een binnen- naar een buitenlocatie,

heel andere werktijden, op- en afbouwen, een keuken inrichten en bestellingen uitlopen. En dan ook nog met gasten die inmiddels na vier maanden beperkingen minder oog hebben voor de geldende coronaregels. De enorme regenbuien die we de eerste vrijdagavond over ons heen kregen, hielpen ook niet echt mee. Als iedereen dan schuilt onder een parasol, is het lastig om de mensen 1,5 meter uit elkaar te houden. Ook daar hebben we een oplossing voor gevonden door meer parasols te plaatsen.”

Houdt iedereen zich aan de regels die er nu gelden?

„Zoals bekend hoeven mensen uit eenzelfde huishouden geen 1,5 meter in acht te nemen. We hadden het eerste weekend met name studenten. Dat is natuurlijk de doelgroep die we met onze club aanspreken. Als studenten bij elkaar in een studentenhuis wonen, mogen ze ook bij ons aan één tafel zitten. Maar dat begrijpt niet iedereen helemaal goed en dan krijg je onbegrip. Ik kijk even hoe het nu ver-

Vincent Marshall

loopt, anders ga ik hier en daar aanpassingen doorvoeren van bijvoorbeeld een maximaal aantal personen aan een tafel. Gelijke monniken, gelijke kappen, zeg maar.”

„We doen alles om het protocol in goede banen te laten verlopen. Werkt het niet, dan zoeken we een oplossing. Bij het toilet was het erg druk en er ontstonden groepen. Dus heb ik een toilet dame aangenomen. Nu verloopt het veel beter. Om de bezoekers erop te wijzen dat ze blijven zitten en niet uitgebreid gaan staan kletsen met een bekende van een ander tafeltje, loopt er inmiddels een portier rond. Hij wijst onze gasten vriendelijk op de regels die we allemaal moeten volgen. Natuurlijk begrijpen we het allemaal heel goed: iedereen snakt ernaar om weer zo gewoon mogelijk te kunnen doen en soms heb je mensen heel lang niet gezien. Maar toch moeten wij ons aan de regels houden.”

In een nachtclub serveer je geen eten. Wat staat er nu dan op het menu?

„We werken samen met andere ondernemers die veel beter zijn in het klaarmaken van eten dan wij. Zo serveren we pizza's van Vincenzo's vers vanuit onze oven. WE hebben ook kippenvleugeltjes van poelier Ammerlaan en stokbrood met smeerseltjes van de Franse bakker Phillipe, allebei in het Statenkwartier. Geen uitgebreide menukaart, maar een heerlijke snackkaart, gecombineerd met een lekker biertje, wijntje of cocktail. Maar natuurlijk is er ook een glas fris of een kop koffie te bestellen.”

Hoe reageert de buurt op het nieuwe terras?

„Voor ik begon, heb ik de buurt geïnformeerd. Daarbij heb ik omwonenden op het hart gedrukt mij te bellen als er iets aan de hand is. Iedereen kent mij en heeft mijn nummer. Het

is voor iedereen even wennen. Er is nu overdag muziek, zij het zonder installatie, maar als er een buurvrouw belt dat haar ramen trillen, haal ik acuut de bas eruit. We moeten allemaal even wennen aan de nieuwe situatie. We zijn geluid om ons heen na vier maanden 'lockdown-stilte' misschien wel niet meer gewend. Ik vind het fijn dat ze mij bellen, want dan kunnen we het oplossen. We sluiten om 23.00 uur en de bar gaat sowieso al eerder dicht.”

Wie komen er naar Westwood Outdoor?

„Nu hebben we met name studenten en dertigers of veertigers. Dat is ook de groep die wij gemakkelijk konden bereiken voor dit nieuwe concept. Ik ben nu aan het kijken of ik op zondagen een luxe lunch kan serveren. Inmiddels hebben wij ook drie jeu de boules-banen aangelegd zodat er echte wedstrijdjes gehouden kunnen worden. Hiermee hopen we ook ander publiek aan te trekken, want ik zie graag mensen uit de Vogelwijk op ons terras genieten.”

Westwood Outdoor vindt bij mooi weer plaats op:
Donderdag, vrijdag en zaterdag van 14.00 tot 23.00 uur
Op zondag van 12.30 tot 21.00 uur.

Meer weten over Westwood Outdoor of de menukaart?

Kijk dan op de Facebookpagina <https://www.facebook.com/ClubWestwood>

‘Na m’n eerste tuinreis naar Engeland was ik helemaal verkocht’

De *memory garden* van Ria Smits - de Bruin

Door Anja Knoope

Ondanks het oprukken van de ‘onderhoudsvrije tuin’ kent onze groene en tuinenrijke wijk nog heel wat bewoners die er lol in hebben om iets moois van hun tuin te maken. Tot de eredivisie in deze categorie behoort onder anderen Ria Smits (65), bewoonster van de Vliegenvangerlaan. Haar achtertuin draagt de toepasselijke naam *Lommerlust*, genoemd naar een prachtige buitenplaats in Zeist. Met haar voortuin heeft ze enkele malen prijzen gewonnen, waaronder een architectuurprijs. Twee jaar geleden behaalde ze voor de derde maal de ereprijs voor de mooiste voortuin van Den Haag. Een bijzonder portret van een inspirerende vrouw.

Ria’s tuin is haar lust en haar leven en ze vertelt graag aan de hand van haar eigen levensgeschiedenis over hoe de tuin zich heeft ontwikkeld. Over de takken van de Lijsterbes bij het huis waar ze opgroeide, waarvan ze fluitjes maakte, zoals haar vader haar had geleerd. Over de *boerenjasmijn* en de *roze winterpostelein* die bij de pomp van haar grootmoeder groeiden. Alles draagt een verhaal met zich mee. Het verhaal waar Ria in leeft. Haar *memory garden*.

Australië

Ze is geboren op een oude boerderij in het Veluwe Vierhouten op 1,5 hectare grond aan de bosrand. Als kind zwerft ze vaak over de hei en door de bossen. Ze was „altijd al een buitenkind en een vrijbuiters.” Als ze 18 is, reist ze naar Australië, waar ze een paar jaar woont en werkt.

Na nog wat omzwervingen komt ze in 1977 naar Den Haag, waar ze op kamers woont met uitzicht op de duinen aan de Laan van Poot. Daar leert ze in de (toenmalige) Pauluskerk aan de Sijzenlaan Joost Smits kennen, die aan de Kraaienlaan was opgegroeid. Ze krij-

gen een relatie, gaan trouwen en vestigen zich in een flat aan de Stokroosstraat. Daar wordt in 1985 dochter Marieke geboren. Omdat Marieke vaak ziek is en geregeld in het Juliana Kinderziekenhuis verblijft, stopt Ria met werken. In 1989 komt zoon Michiel ter wereld. Ria wordt schooltuinmoeder en leesmoeder op de O.G. Heldringschool, waar haar kinderen naartoe gaan. In het voorjaar van 1987 verhuist het gezin naar de Vliegenvangerlaan. Eerst wordt het huis opgeknapt en daarna komt de tuin aan de beurt.

Tegeltjes

„Ik heb de tuin helemaal zelf aangelegd”, vertelt ze. „Hij moest bij het oude huis passen en zo heeft hij zich gaandeweg ontwikkeld tot deze romantische cottagetuin met vele herinneringen aan dierbaren.”

Ze had geen vastomlijnd plan en ging aan de slag met wat haar voor handen kwam: Zo zag ze op een dag in een container in de buurt een partij rode gebakken tegeltjes, precies dezelfde als de tegeltjes die al van oorsprong bij het huis hoorden. De oprit werd ermee vernieuwd en van het restant legde ze een halve-

maanvormig terras aan in de achtertuin. Ze trok met een potlood aan een touwtje de lijnen op de tegels en liet ze afzagen: „Door de ronde uitwaaierende vormen lijkt de tuin, die eigenlijk maar negen meter diep is, daardoor optisch groter dan hij in werkelijkheid is.”

Ze zag eens een plaatje van een zogeheten ‘*loversbank*’. Ze was er weg van maar hij was nogal prijzig. Een vriendin zei haar dat ze die bank makkelijk zelf kon maken. En nét als Pipi Langkous zei Ria toen ‘*Ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan*’ en ze ging aan de slag. Haar vader zaagde de ornamentjes naar het voorbeeld van de Engelse teakbank die ze al had en na een paar weken stond daar een prachtige *loversbank*. Een niervormig vijvertje ernaast en een terrasje ervoor maakt het romantische hoekje compleet.

Van haar vader kreeg ze coniferenplantjes (*Thuja's*) die hij zelf had gekweekt. Hiermee maakte ze een afscheiding tussen haar tuin en die van de achterburen. „Zo keken we niet meer op elkaars keukentafel.” Er gingen overigens wel wat jaren overheen voordat het zo ver was. „Maar tuinieren is geduldwerk!”, lacht Ria.

Tuinenreis

Totaal onverwacht won Ria zo'n vijftienvintig jaar geleden een (tweede) prijs bij de verkiezing van de mooiste voortuinen van Den Haag. Zij ervoer dat als een enorme stimulans om door te gaan. Ze werd lid van de KMTP (Koninklijke Maatschappij voor Tuinbouw en Plantkunde) en ontving maandelijks het vakblad *Groei & Bloei*. Samen met haar moeder maakte ze in 2005 haar eerste tuinenreis naar Engeland. Dergelijke reizen worden georganiseerd door de afdeling Den Haag van de KMTP in samenwerking met het Nederlandse ‘tuinreisbureau’ *Garden Tours*.

„Daarna was ik helemaal verkocht” zegt Ria. Allengs leerde ze steeds meer over tuinen. „Het meest ben ik geïnspireerd door Geoff Hamilton van *Gardeners' World*, een tuinpro-

gramma op de BBC dat elke vrijdagavond wordt uitgezonden. Maar ik haal ook inspiratie uit activiteiten op de gemeentekwekerij aan de Kwekerijweg. Elke derde zaterdag van de maand is daar een ruilbeurs van planten en er worden ook korte lezingen gehouden en cursussen gegeven, zoals snoeien en bloemschikken.”

Op een dag werd Ria gevraagd mee te werken aan de jaarlijkse Haagse voortuinkeuringen van *Groei & Bloei* in het voorjaar en in de zomer. Jarenlang doet ze dat nu al, inmiddels samen met tuinvriendin Loekie Kuipers die aan de Wildhoeflaan woont. Loekie zit inmiddels in een rolstoel, maar dat is geen beletsel. Samen wandelen ze langs de voortuinen in de hen toegewezen buurt.

Mooie namen

Ria heeft een zwak voor mooie bloemen- en plantennamen zoals de roos *Seagull*. „Een toepasselijke naam, zo dicht bij zee.” De roos slingert zich in haar tuin om een negen meter lang touw - gejut op het strand - dat als een guirlande langs de schutting hangt. De laatste jaren is Ria sowieso verzot op rozen. „Ze moeten wel geuren, zoals de rambler, de klimrozen.” Ook het roosje *Ballerina* vindt ze prachtig, maar ze koestert net zo veel liefde voor haar kamperfoelie, die heerlijk geurt en veel nachtvinders trekt. „De tuin is vol, dus dan maar de hoogte in”, zegt Ria. In de Japanners heeft een rambler met de naam *Paul's Himalayan Musk* - afkomstig van Loekie - een tweede leven gekregen. Hij slingert zich fraai om het bordje *Welcome* boven de oprit.

„En wat vind je van de naam *Mrs Kendall Clark*?” Ze wijst naar een lichtblauwe tuingeranum. De klank van de uitspraak doet haar denken aan een oude dame in Engeland die hem in haar tuin had.

Ria kent van bijna al haar planten de namen. Bezoekers vragen vaak hoe een bepaalde plant heet. Hier en daar heeft ze de naam geschreven op een stukje hout of leisteent, of op een

schelp die ze bij de ze heeft gevonden. Dat vindt ze mooier dan overall labels bij te zetten. Bij het roosje *Ballerina* staat op de steunstok een kleine ballerina in brons. Zo staat haar tuin vol met subtiele grapjes en zelfgemaakte objecten. „Verscholen, anders wordt het zo'n uitstalling.” Onlangs heeft ze nog een insectenhotel gemaakt van een oud wijnkistje. En op tonkinstokken staan vogeltjes en andere objecten om te voorkomen dat bij het bukken een scherpe punt in je oog belandt.

Broedplaatsen

Opvallend is het nest van de tortelduifjes op de kap van de zonwering. „Vorig jaar januari kwamen ze hier zitten en ze vonden het zo gezellig dat ze zijn gebleven.” Een prachtig voederhuisje, gevonden bij het grofvuil, kreeg na een verbouwing een tweede leven. „Ik vind het een plaatje als ze er in zitten!” Zo hangen er diverse nestkasten in de tuin, voor pimpelmees tot bosuil. Laatstgenoemde zit trouwens wel vaak in de ceder in de voortuin, maar broedt niet in de kast die op de stam is aange-

bracht. In de klimop heeft een winterkoninkje zes kleintjes grootgebracht. “

Het groen heeft Ria bewust zodanig aangeplant dat er het jaar rond van kan worden geplukt voor boeketten en biedermeiers. Vooral de eucalyptus is daarvoor een gulle leverancier. Naast het huis is een kruidentuintje aangelegd met keukenkruiden, maar ook met een (lei)vijgenboom, aalbessen, kruisbes, rabarber en tomaten. Over een boog hangt een druif en er staat een goudrenet voor appeltaart en moes. Her en der zie je potjes met planten en stekken ‘voor de geef’. „Gedeelde vreugd is dubbele vreugd”, vindt Ria.

In deze coronatijd heeft ze een nagenoeg lege agenda. Met het prachtige weer van de afgelopen maanden werkte ze met veel genoegen lange dagen in de tuin. „Nu nog wat schilderwerk aan de bankjes en een reparatie aan de oprit en de tuin kan er weer even tegen.” Sinds een paar weken mogen Ria en Joost tot hun vreugde weer op hun kleindochter Linde van anderhalf passen. „Linde kan al een beetje praten en zegt bijvoorbeeld: ‘Oma buiten.’”

Mystiek en poëzie

„Een tuin moet voor mij iets mystieks en poëtisch hebben”, zegt Ria. Ze is jarenlang lid geweest van een Werkgroep voor Declamatie. Toen zij lid werd waren er nog dertien oudere leden. De laatste twee zijn helaas begin dit jaar overleden. Zij kregen vroeger nog les van de eerste vrouw van Alexander Pola: Lily van Hagen. Ria heeft van deze ouderen heel veel geleerd, zegt ze.

„De gedichten die ik voordraag, hebben vaak iets met verstillings, de tuin, oude huizen en weemoed te maken. Ook vaak met de zee en overlijden.” Spontaan draagt ze het gedicht *Mei* van Annie M.G. Schmidt voor. Het klinkt beeldschoon.

„Soms zit ik s’ avonds alleen in de tuin,” zegt ze. „Dan hoor ik het zachte gekabbel van het ‘blubbetje’ in de vijver. Er gieren nog wat zwaluwen over, vleermuizen fladderen geruisloos langs en een late merel zingt. Een egel komt scharrelen en ik hoor slakken knabbelen - wat natuurlijk weer wat minder is. In de mystieke sfeer van het laatste avondlicht is dan een sfeer van verstillings voelbaar.”

Haar lievelingsgedicht van Guido Gezelle dringt zich dan op:

*Mij spreekt de blomme een tale
mij is het kruid beleefd
mij groet het altemale
dat God geschapen heeft!*

‘Met open oog en oor door het leven gaan’ is een Bijbelse uitdrukking die Ria op het lijf geschreven is. Oog hebben voor de kleine eenvoudige dingen in het leven en om je heen vindt Ria belangrijk: „Tevreden zijn met wat je hebt en daar iets van maken, dat heb ik voornamelijk van mijn moeder geleerd.”

Ria heeft veel steun aan haar geloof, dat haar door zware tijden heen helpt en waarmee ze nu en dan ook anderen bijstaat (soms zelfs in een rol van stervensbegeleider) als coördinator ouderenwerk van de Bergkerk aan de Daal en Bergselaan. „Mijn tuin is voor mij een te-

genhanger, waardoor ik in balans blijf. Daar is ruimte voor uitbundigheid en romantiek. Ik kan niet schilderen, maar ik schilder met planten op kleur en geur en creëer daarmee mijn eigen composities.”

Wil je meer weten over de tuinvereniging Groei & Bloei? (officieel Koninklijke Maatschappij voor Tuinbouw en Plantkunde), dan kun je terecht op de website info@denhaag.groei.nl

Op Scheveningen aan

*De zon staart witheet
de stenen kaatsen hitteschermen
in de straten*

*de stad is leeg en bleek
blauw is de hemelboog
boven zee*

*we gaan op Scheveningen aan
waar de geur van zilte zee en vis
bedwelmt*

*en al vele eeuwen meeuwen
krijzen en schreeuwen
in het aquarel*

*we gaan uitgestrekt liggen
woordeloos als hagedissen
in het hete zand*

*voelen over de huid
de koele zeewind
zacht*

*in zee spoelt het verhitte
en gekwelde hoofd leeg
en leeg*

Olga Millenaar

Politie heeft in Vogelwijk vooral werk aan inbraken, vandalisme, jongeren en nepklussers

Door Marjet Steenhuisen

Elke wijk heeft zijn eigen wijkagent. In de Vogelwijk is dat sinds december vorig jaar de eerder in dit blad voorgestelde Steven van der Gaag (49). Hij vervult deze functie tijdelijk als ziektevervanging en zal op termijn worden opgevolgd door Chiel Lentz (43). Chiel is sinds negen jaar wijkagent in de Vruchtenbuurt en kijkt alvast een beetje met Steven mee in de Vogelwijk. In een gesprek met beide heren gaan we in op de rol van een wijkagent binnen de politie en het belang ervan voor een buurt.

Wijkagenten Steven (links) en Chiel

Hoe zijn jullie bij de politie gekomen?

Steven: „Zestien jaar geleden heb ik bij de politie gesolliciteerd. Ik werkte in het bedrijfsleven en wilde iets heel anders. Na een uitgebreid voortraject met testen en keuringen kon ik beginnen met de 3-jarige opleiding aan de PolitieAcademie.

Chiel: „Ik ben al negentien jaar bij de politie. In mijn tijd duurde de opleiding achttien maanden. Die bestond uit een combinatie van school en stages. Tien jaar ben ik werkzaam geweest in het Centrum, vanuit het bureau Jan Hendrikstraat en sinds negen jaar ben ik de wijkagent van de Vruchtenbuurt.”

Ga je al tijdens je opleiding de straat op?

Steven: „Tijdens de opleiding wissel je academie en praktijk af. Je gaat de straat op om wat je geleerd hebt in de praktijk te brengen, maar loopt dan nog wel mee met ervaren agenten. Het begint met oefenen in het aanspreken van mensen, dat is heel belangrijk. Je rol als agent is immers overwegend hulpverlenend. Je zoekt de samenwerking om dingen op te lossen.”

„Aan het eind van de opleiding krijg je een wapen en portofoon en dan begint je carrière als agent. Iedereen begint in de noodhulpdienst. Dat betekent dat je afgaat op meldingen die binnenkomen bij de centrale. Je hebt een vaste partner met wie je samen optrekt. Een agent zit nooit alleen in de auto.”

En wat is het verschil met een wijkagent?

Chiel: „Als wijkagent werk je alleen. Daarom moet je veel ervaring hebben opgedaan voordat je wijkagent kunt worden. Ook helpt het om levenservaring mee te nemen, want je voert veel gesprekken met mensen. Die nemen je soms echt in vertrouwen en ze moeten daarbij ook het gevoel hebben dat je ze begrijpt. Als wijkagent bouw je relaties op met de mensen in de wijk. Dat kan helpen om zaken sneller op te lossen. Er wordt bij wijkagenten ook altijd goed gekeken naar de klik tussen de agent en een wijk. Je moet er tussen passen!”

Steven: „Ik zeg altijd ‘In vreedstijd leer je elkaar kennen en in oorlogstijd weet je elkaar te vinden.’”

Hoe weet je wat er gebeurt in de wijk?

Steven: „Als wijkagent ben je de ogen en oren van een buurt. Je begint met aansluiting te zoeken bij datgene wat in een wijk al is georganiseerd. Ik heb bijvoorbeeld toen ik hier eind vorig jaar begon meteen kennisgemaakt met Redmar Wolf en Dick van Rietschoten van de wijkvereniging. Ik werd toen ook uitgenodigd bij de nieuwjaarsborrel van de wijkvereniging in Bureau Dégradé. Maar ik maak ook weke-

lijks praatjes met bewoners en ondernemers.”
Chiel: „Het kost echt wel tijd om de bewoners in een wijk te leren kennen. Als wijkagent moet je daar veel tijd in investeren. Ik heb in de Vruchtenbuurt vaak geluncht bij mensen thuis. Dan leg je laagdrempelig contact en kun je praten over wat de mensen bezighoudt. Ik heb ook een twitteraccount waarop mensen mij kunnen volgen en ik ben actief op Facebook.”

Heeft de politie iets aan de informatie die wordt gedeeld binnen de whatsapp-veiligheidsgroepen van de Vogelwijk?

Steven: „De Vogelwijk heeft drie whatsapp-buurtgroepen waarin ik meelee. Zo kan ik peilen wat er leeft. Ik heb met de beheerders afgesproken dat ik niet reageer, want dat zou verwarrend kunnen werken. Als iemand een verdachte situatie ziet, kan het beste 112 worden gebeld. Dan komt die melding binnen bij onze meldkamer en daar weten ze hoe ze zo snel mogelijk iemand ter plaatse kunnen krijgen. Een opmerking in een appgroep is geen melding. Mensen twijfelen soms nog of ze 112 of 0900-8844 zullen bellen of gaan eerst met elkaar in discussie in de groep, maar om de pakkans zo groot mogelijk te maken, moet er snel worden gehandeld. Dus zie je iets verdachts? Bel direct 112. Als mensen iets willen melden dat niet dringend is, kunnen ze 0900-8844 bellen en natuurlijk ook contact zoeken met mij.”

Wat speelt er op dit moment zoal?

Chiel: „Over het algemeen zagen we de afgelopen maanden meer meldingen van ‘leefoverlast’. De oude wijken in Den Haag hebben vrij gehorige woningen en nu veel mensen hele dagen thuis zijn, hebben mensen meer last van elkaar.”

Steven: „In de Vogelwijk hebben we vooral te maken met inbraken in woningen en auto’s, gestolen fietsen en heel recent vernielingen van autospiegels. Bovendien heeft Corona er-

Auto-inbraak waarbij onder meer een compleet stuur en een navigatiesysteem werd gestolen. Vorig jaar zijn voor dergelijke inbraken in onder meer de Vogelwijk, Scheveningen en Wassenaar enkele arrestaties verricht, maar er zijn nog steeds bendes op dit gebied actief, die het op bepaalde automerken (zoals BMW, Volkswagen Up! en Audi) hebben voorzien.

voor gezorgd dat we wat vaker moeten optreden naar jongeren. Het was natuurlijk mooi weer en de scholen waren dicht, dus daar hebben ze gebruik van gemaakt om elkaar op te zoeken in het duingebied om te drinken en soms ook vuurtjes te maken. Toen de coronaregels nog heel streng waren en de groepen zich moesten houden aan het maximum van 3 personen was dat echt wel lastig voor ze. Je probeert natuurlijk altijd eerst te waarschuwen maar er zijn wel wat boetes uitgedeeld omdat waarschuwen niet voor iedereen voldoende was.”

„Wat we ook wel tegenkomen in het duingebied zijn tentjes, meestal goed verborgen slaapplekken van daklozen. Wij dragen deze mensen over aan opvangorganisaties voor daklozen, zoals het Leger Des Heils en de Kessler Stichting. Je hoeft in Nederland echt niet buiten te slapen. Er is voor deze mensen veel georganiseerd. Maar soms komen we mensen tegen die echt voor zo'n bestaan kiezen. Die kun je niets verplichten, behalve dan dat ze geen overlast veroorzaken natuurlijk.”

Worden er ook meldingen gedaan over klussers die in feite oplichters zijn?

Steven: „Ja. Helaas zijn er de afgelopen tijd weer zogeheten ‘Irish Travellers’ actief. Engels-

sprekende mannen die ongevraagd met bijvoorbeeld een ladder je tuin inlopen, wat klusjes beginnen te doen of aanbellen met de boodschap dat er nodig iets aan je huis moet gebeuren. Ze proberen je een overeenkomst te laten tekenen voor de uitvoering en betaling. Dat gaat op een hele geraffineerde en soms intimiderende wijze. Het beloofde werk wordt niet gedaan, of alleen deels, en na ontvangst van het geld zijn ze ineens vertrokken. Het vervelende is ook dat wij niet veel meer kunnen doen dan ze wegsturen. Omdat er een overeenkomst is getekend valt het onder het civiel recht. Het belangrijkste is dus dat bewoners er niet in-trappen en deze mensen meteen wegsturen en 112 bellen om ze te kunnen traceren.”

Wanneer begint Chiel in de Vogelwijk?

Chiel: „Zodra we dat weten, zullen we de wijk informeren. Ik kom dan graag nader kennismaken!”

Contact:

Steven.van.der.gaag.politie.nl
0900-8844 (vragen naar politiebureau
Segbroek Den Haag)
Dringend? Bel 112.

In de Brievenbus

Geachte redactie,

Drie situaties. Ergens in de afgelopen wintermaanden liep ik op een donkere avond in de wijk tegen een laaghangende tak aan. Vervelend. Er bleef iets in m'n oog zitten en ik heb er zelfs een avondarts voor bezocht. Gelukkig is het opgelost en heb ik er niets aan overgehouden.

Enige tijd later kwam ik in een van de lanen een oude dame met een rollator tegen, die als het ware 'klem' stond: schuin aflopende stoep, hoog liggende stoepband, lantaarnpaal middenin en een ruim overhangende heg, met als gevolg dat ze nauwelijks een kant op kon. Ik heb haar even geholpen om verder te kunnen lopen.

Derde feit: Onlangs vervingen onze burens hun coniferenhaag aan de straatkant. Die haag stond niet echt in de weg, maar toen hij eenmaal weg was, zag je pas hoeveel ruimte er op de stoep bij kwam.

Als je gericht kijkend door de wijk loopt, valt je op hoeveel voortuinen 'door- en overlopen' naar de stoep. De hoeveelheid ruimte die op deze manier wordt ingenomen is vaak fors. Sterker nog: bij sommige trottoirs kun je niet anders dan even op de rijbaan te gaan lopen omdat een aangrenzende 'tuin' zo veel ruimte in beslag neemt. Uitwijken voor hagen en bukken voor takken is vaak meer regel dan uitzondering. En hier en daar moet je ook de straat op omdat het trottoir aan het verzakken is (of omdat misschien de hele straat verzakt?).

Nu voelt het wat raar om te klagen over de hoeveelheid groen in onze wijk, maar vooral in de huidige tijd kom je er achter dat wat meer loopruimte toch wel prettig is, voor jong en oud. Op aardig wat plekken is sprake van over- en laaghangende takken, ruimte innemende hagen, klimop over de tegels etc. Hier en daar is dat ook geldig voor groene gedeelten die in onderhoud zijn bij de gemeente, maar meestal worden die wel weer ergens in het jaar bijgehouden.

Mogelijk dat eenieder in de wijk eens kritisch naar het overhangende groen kan kijken en wat ruimte kan scheppen voor elkaar, voor jong en oud. Daar zijn we uiteindelijk allemaal bij gebaat, zou ik denken.

George Siemensma, Sportlaan

Al 38 jaar ijs van Florencia bij duinopgang Fuutlaan

Door Dick van Rietschoten

Op mooie dagen is hij al decennialang een vertrouwde verschijning aan de Vogelwijkse duinrand: ijscoman Anton van der Splinter. „Acht-en-der-tig jaar! roept hij in staccato uit als antwoord op de vraag hoe lang dit al zijn vaste stek is.

De 71-jarige Anton, wiens naam op zijn ijskarretje is ver-italiaanst tot Antonio, kwam hier dus voor het eerst toen hij 33 jaar was. „En ik verkoop al ijs vanaf m'n dertigste. Niet als hoofdberoep, maar als hobby en bijverdienste in m'n vrije tijd. Zowat m'n hele werkzame leven heb ik een vaste baan gehad bij de PTT. De jongere generaties weten al

niet eens meer wat dat was, haha. Ik werkte in het grote sorteer- en distributiecentrum aan de Rijswijkseweg, op de hoek met de Waldorpstraat, het stationspostkantoor. Altijd in de nachtdienst, die meestal rond vijf uur 's morgens eindigde zodat ik overdag na een paar uur slaap wel wat uurtjes over had voor wat anders.“

Demonstraties

Het verkopen van ijs heeft Anton, die op de grens van Morgenstond en Moerwijk woont, van jongs af aan gefascineerd, zegt hij. „En ik was gek op ijs, nog steeds trouwens, dus dat telde ook mee. Op een dag, nu dus ruim veertig jaar geleden, besloot ik om bij mooi weer met een gemotoriseerd karretje dat ik op de kop had getikt ijs te gaan verkopen. Het ijs kocht ik in bij Florencia, voor elke Hagenees een vertrouwd adres. Ik reed vooral rond in Voorburg, maar ik ging ook wel eens langs de route staan bij demonstratieve optochten van mensen die met spandoeken naar het Binnenhof trokken. Begin jaren tachtig gebeurde dat nog om de haverklap. Voor mij waren dat lucratieve gebeurtenissen en daarbij maakte het mij niet uit of het mooi weer was of niet. Ik heb zelfs een keer eind januari liters ijs aan demonstranten staan verkopen.”

Eigen fabricaat slagroom

Na een paar jaar besloot Anton dat hij zijn zwervend bestaan als bijklussende PTT'er met een ijskar liever inruilde voor een vaste stek. Eerst stond hij nog een poos bij het oude stadhuis aan het Burgemeester De Monchyplein, maar later werd het definitief de Laan van Poot, bij de duinopgang ter hoogte van de Fuutlaan. „De motorkar deed ik van de hand en ik liet een kar maken die ik achter m'n auto kon han-

gen. Die gebruik ik nu nog steeds. Toen ik met pensioen ging, heb ik geen moment getwijfeld of ik ermee door zou gaan. M'n vrouw en kinderen hebben mij er ook niet van af proberen te houden. Zolang ik me gezond voel, blijf ik hier komen. Vanwege de coronatoestanden ben ik dit jaar wat later begonnen dan normaal, maar het loopt nu weer lekker.”

Antons ijs komt nog steeds van Florencia. „Uitstekende kwaliteit dus, in veertien smaken, kijk maar!”, zegt hij, de deksels van z'n kar oplichtend. „Maar let op: de slagroom maak ik helemaal zelf. Eigen fabricaat! Al jaren. Ik heb geregeld klanten die met hun kinderen naar me toekomen en zeggen: ‘Toen ik zelf nog een kind was, heb ik hier ook al ijs van u gegeten!’ Leuk idee toch, dat je diverse generaties van dienst bent geweest?”

Pizza

Begin juni was Anton gedurende een weekend op zijn vaste standplaats opeens niet meer de enige die iets te versnaperen in de aanbieding had. Naast hem vestigde zich een mobiele pizabakker met een soort toek-toek en een ingebouwd oventje. Omdat het bij de duinopgang wel erg druk werd, koos deze handelaar van het bedrijfje *Tutta Italia* uit Alphen a/d Rijn in de daaropvolgende weken een verkoopplek op de kop van de Kwartellaan. Enkele strandtenthouders spraken al van broodroof.

A photograph of a sandy path winding through dunes. The path is flanked by green and greyish vegetation. In the background, a large, modern building with a flat roof and several windows is visible under a blue sky with scattered clouds. The path leads towards the building, and the foreground shows the texture of the sand and some footprints.

Ongeduld en ongenoegen rond
het Westduinpark

Ploeteren door mul zand

Door Dick van Rietschoten

Een groeiend aantal bezoekers van het Westduinpark, zowel strandgangers als andere recreanten, kijkt ongeduldig uit naar een beter begaanbaar stelsel van voet- en fietspaden in dit duingebied langs het Zuiderstrand. Vooral voetpaden worden slecht onderhouden en te weinig ontdaan van stuifzand. De gemeente zegt al jaren dat het probleem de aandacht heeft, maar structurele verbeteringen blijven uit. En er is meer mis in de duinen. Ook natuurbeschermers luiden de noodklok.

Natura 2000

Het Westduinpark werd in 2011 onderdeel van het Europese netwerk van ruim 26.000 beschermde natuurgebieden: Natura 2000. Sinds vier jaar maakt het Haagse duinlandschap ook deel uit van een nieuw Nationaal Park in oprichting: *Hollandse Duinen*, een kustgebied dat loopt van Hoek van Holland tot Noordwijk.

‘Noblesse oblige’ moeten het gemeentebestuur en de provincie Zuid-Holland hebben gedacht toen bekend werd dat het Westduinpark een Natura 2000-status zou krijgen. Daarom werd, met steun van tonnen aan EU-subsidies, vanaf eind 2011 een groots en ambitieus project uitgevoerd met het doel het duingebied weer iets van z’n oude natuurlijke ruigheid terug te geven. In de daaropvolgende drie jaar werden vele honderden bomen en struiken uit het gebied verwijderd die er van nature niet thuishoorden, zoals esdoorns en zilverpopulieren (alias Witte abelen), rimpelrozen en sneeuwbesen. Grote delen van het duinterrein, waar in de loop der jaren een dikke toplaag met schadelijke stikstofverbindingen was ontstaan, werden afgeplagd en het zand werd gezeefd, waarna de klassieke blanke top der duinen weer zichtbaar werd. Een op het oog prachtige ‘make over’, waardoor bovendien de terugkeer van typische duinflora en -fauna mogelijk werd.

Stuiven

Het weghalen van honderden meters aan afasteringen deed het aanzien van de duinen eveneens goed. Tegelijk werden ook de doorgaande fiets- en voetpaden vernieuwd. Sommige oude asfaltpaadjes die zwaar beschadigd waren, kregen geen nieuwe verharding meer en werden zandpad. En als klap op de vuurpijl werd het Westduinpark begrazingsgebied voor een familie van robuuste roestbruine runderen: Schotse hooglanders. Toen het project zo goed als klaar was, gebeurde er iets wat weliswaar was voorzien,

maar niet in die mate: het zand van de nieuwe blanke toppen begon te stuiven, en niet zo zinnig ook. In persberichten en nota’s werd nog in juichende bewoordingen gesproken over de ‘verstuiwingsdynamiek’ die in het gerestaurerde landschap weer op gang zou komen, maar na enige tijd verging velen het lachen hierover wel. Voetpaden, maar ook fietspaden, kwamen geregeld onder het zand te liggen. Vooral voor mensen met kinderwagens, rolstoelen en scootmobielen werd na een paar wonderige dagen een tocht door de duinen een zware, zo niet onmogelijke, expeditie.

Zendmasten

De toenmalige groenbeheerder van het stadsdeel Segbroek, Hans Kruidierink, die ook het Westduinpark onder z’n hoede had, werd er wanhopig van. Een paar keer per jaar liet hij het stuifzand met kleine bulldozers van de paden verwijderen. Ook bedacht hij dat het wellicht wat minder zou stuiven als op enkele strategische plekken rijen met dode struikjes in het zand zouden worden geplaatst, bij wijze van anti-stuifscherm. Het mocht echter allemaal niet baten.

Het sluitstuk van het duinrestauratieproject bestond vanaf eind 2014 uit de aanpak van het kustgedeelte bij Duindorp, waar alle oude zendmasten van Scheveningen Radio werden weggehaald. Een klein terrein met bijzondere duinvegetatie bleef weliswaar omheind, maar verder onderging dit gebied dezelfde behandeling als het ‘Vogelwijkdeel’ van de duinen.

Compensatie

Maar toen gebeurde er iets merkwaardigs. Omdat hier een nieuw verhard fiets- en wandelpad langs de zeereep richting Zuiderstrandtheater werd aangelegd, kwamen schriftgeleerden op het gebied van de Natura 2000-regels tot de conclusie dat er enige ‘natuurcompensatie’ moest worden aangebracht. Een van die regels luidt namelijk: als je ergens een nieuw verhard pad aanlegt, moet je ter compensatie

Dit voetpad naar strandpaviljoen De Staat is officieel een verhard pad, maar meestentijds bedekt met stuifzand

elders een verharding weghalen.

Zo geschiedde het dat tot veler verbijstering een aantal bestaande (semi-)verharde paden in het Westduinpark en de bijbehorende Bosjes van Poot opeens tot zandpad werd gedegradeerd. Enkele geregelde duinbezoekers, die zich eerder al bezorgd hadden getoond over het stuifzandprobleem, trokken hierover bij de gemeente aan de bel. „De gemeente is in haar natuurenthousiasme behoorlijk doorgeschoten”, oordeelde Vogelwijkbewoner Roel Bekker. Hij verdiepte zich in het Natura 2000-beleid, voerde enkele malen overleg met de achtereenvolgende groenbeheerders, maar boekte nauwelijks resultaat.

Gebruiksfunctie

Ook zijn wijkgenote Francine Smislaert, moeder van een dochter die zich in een rolstoel voortbeweegt, kwam in het geweer. „Het is een prachtig natuurpark, maar wel een stuk

natuur met een gebruiksfunctie. En die functie is gewoonweg niet goed georganiseerd,” zegt ze. Twee jaar geleden nam ze zitting in het Beheerplatform Westduinpark, waarin ruim twintig organisaties en belangengroeperingen zijn vertegenwoordigd, zoals verenigingen voor natuurbescherming, wijkorganisaties, strandtenthouders, de Fietsersbond en waterleidingbedrijf Dunea. Binnen dit platform, onder voorzitterschap van gemeentelijk beleidsadviseur Joanne Gendronneau, wordt enkele malen per jaar een breed spectrum aan onderwerpen besproken die met het duingebied te maken hebben. De zandpaden komen daarbij ook aan de orde, maar er is ook nog een apart groepje uit het platform dat zich specifiek met de begaanbaarheid van de duinpaden bezighoudt.

Volgens Roel Bekker, die als belangstellende twee keer een ‘platformvergadering’ bijwoonde („Heel vermoeiend met zoveel mensen en wensen; na twee uur ben je nog steeds bezig met het verslag van de vorige vergadering.”) is Joanne Gendronneau van goede wil, maar wordt ze gemangeld door de vele belangengroeperingen en haar bovenbazen.

Geen geld meer

„De gemeente toont wel begrip voor de problemen en bezwaren, maar beweert dat er geen geld meer is om het padenstelsel goed aan te pakken”, aldus Francine Smislaert. „Er ligt wel een voorlopig ontwerp om bepaalde paden te verbeteren, maar daar gebeurt al een hele poos niets mee. Je kunt overigens de gemeente niet als enige de schuld geven, want zij heeft het niet alleen voor het zeggen. De provincie en het Hoogheemraadschap Delfland hebben ook een belangrijke stem in het kapittel. De provincie is zelfs de opperbeheerder van het gebied. Die moet ook over de brug komen. En ik zit eigenlijk nog steeds te wachten op de erkenning van de autoriteiten dat een aantal beslissingen rond het duingebied gewoonweg niet goed zijn doordacht.”

„Nog afgezien van het stuifzandprobleem is ook het aanleggen van extra zandpaden een contraproductief besluit geweest. Want veel mensen lopen niet graag over zandpaden, dus wat doen ze dan? Ze gaan langs de kanten door de begroeiing lopen, met als gevolg dat vegetatie wordt vertrapt én dat de zandpaden daardoor almaar breder worden.”

Geen commentaar

De gemeente onthoudt zich op dit moment van commentaar. Naar verluidt wordt er echter achter de schermen wel degelijk aan de duinpadenproblematiek gewerkt.

Platformlid Jaap Spaans, oud-voorzitter van het wijkberaad Duindorp, schreef begin juni in een e-mail aan de gemeente dat hij het geheel met Francine eens is. Hij meldde dat hij fietsers onderuit had zien gaan door stuifzand en dat veel wandelaars op het grotendeels ondergestoven voetpad vanaf het eindpunt van lijn 12 naar strandpaviljoen De Staat liever kiezen voor het naastgelegen fietspad, hetgeen tot riskante situaties leidt.

Voor Vogelwijkbewoner Bert Bruning, samen met Francine Smissaert deel uitmaakt van het Beheerplatform Westduinpark, is het geduld inmiddels op. Hij is geneigd de moed op te geven, zegt hij. Tijdens een fiets- en wandeltochtje door de duinen laat hij zien dat er niet alleen nog altijd stukken verhard voet- en fietspad zijn die flink met zand zijn bestoven, maar dat er ook nog oude verbrokkelde asfaltvoetpaden bestaan die niet worden gerepareerd en dus ook al half tot zandpad zijn geworden. Dat is onder meer het geval in het gebied achter de Egelopvang aan het eind van de De Savornin Lohmanlaan.

Bunkers

„Het onderhoud van de paden is ronduit slecht”, stelt Bruning vast. „Als je dat bij de gemeente meldt, krijg je te horen ‘we zullen ernaar kijken’ en vervolgens word je eindeloos aan het lijntje gehouden en gebeurt er niets.

Reparatie, herstel en beheer van de paden moet toch tot de normale gemeentelijke taken behoren!”

Hij maakt zich ook zorgen over de winderosie die toeslaat bij het kale duingebiedje ter hoogte van strandslag 6 en 7, waar enkele bunkers uit het zand steken. Door die erosie komen de bunkers steeds meer bloot te liggen. Een lachwekkend gezicht voor een Natura 2000-gebied! Men zal er toch aan moeten geloven om op strategische stuifplekken weer stevige helm te gaan planten of andersoortige windschermen neer te zetten.”

Natuurverstoring

Eric Wisse, al vele jaren aan de Haagse kust actief namens de Stichting Duinbehoud en het IVN (Instituut voor Natuurbeschermingseducatie), zegt het vervelend te vinden dat veel duinpaden voor bepaalde groepen mensen slecht begaanbaar zijn. „Men had eigenlijk acht jaar geleden al een realistisch

Bert Bruning op een oud verbrokkeld asfaltpad. „Het onderhoud van de paden is ronduit slecht.”

‘stuifplan’ moeten maken.” Maar net als vertegenwoordigers van andere natuurorganisaties in het Beheerplatform Westduinpark meent hij toch dat er nog ernstiger zaken spelen die gemeentelijke aandacht verdienen. „Laat ik een paar voorbeelden noemen. Door het weghalen van veel afrasteringen is een mooi open duinlandschap ontstaan, maar dat heeft er wel toe geleid dat steeds meer mensen buiten de paden zijn gaan lopen. Dat betekent: meer natuurverstoring”, zegt hij. „Er zijn nu op diverse plekken bordjes met *Verboden Toegang* neergezet, maar dat heeft weinig effect. Vooral niet op jongeren, die graag door de duinen banjeren en op mooie avonden ergens gaan zitten chillen, soms zelfs een kampvuurtje stoken en in elk geval een hoop rotzooi achterlaten. Er zijn de afgelopen jaren ook illegale mountainbike-parcoursen in het Westduinpark uitgezet. Die zijn inmiddels grotendeels onklaar gemaakt, maar je moet er wel alert op blijven.”

Honden

Behalve het toenemende zwerfvuil in het duingebied („Soms haal ik met groepjes vrijwilligers zakken vol weg”, zegt Wisse) is er de laatste jaren ook sprake van vandalisme: het weghalen van paaltjes, het kapotmaken van

Eric Wisse van de Stichting Duinbehoud in het kleine, grotendeels ongerepte (en nog omheinde) duingebiedje waar zendmasten van Scheveningen Radio stonden

nog bestaande hekken of het vernielen van picknicktafels. „En nog iets: in de Bosjes van Poot is er op sommige momenten sprake van een overpopulatie aan honden. Er zijn de afgelopen tijd veel hondenuitlaatdiensten ontstaan, waardoor de honden daar met roedels tegelijk het bos in gaan, want ze mogen daar los lopen. En de poep wordt lang niet altijd opgeruimd. Misschien zou je voor die uitlaatdiensten een soort vergunningstelsel moeten ontwerpen.”

„Ook de vegetatie baart me hier en daar zorgen. Er zijn woekerende plantensoorten komen aanwaaien die niet in de duinen horen, zoals cotoneaster en mahonia. En op bepaalde plekken staat de moeilijk uit te roeien Japanse Duizendknoop. Ik heb al die plekken in kaart gebracht en aan de gemeente doorgegeven. Een gespecialiseerd bedrijf uit Friesland gaat dat onkruid nu met stoom te lijf.”

Duidelijker informatie

Eric denkt dat de gemeente er goed aan zou doen om in het Westduinpark duidelijker informatieborden neer te zetten, waardoor mensen er beter van doordrongen raken dat ze zich hier in een beschermd natuurgebied bevinden. „Nu is die informatie te onopvallend. Mooie borden, maar met heel veel kleine lettertjes! En als bepaalde dingen niet naar wens gaan, moet de gemeente daarover goed met de omwonenden communiceren, bijvoorbeeld door middel van een brief huis-aan-huis.”

Het Beheerplatform Westduinpark is volgens Eric Wisse langzamerhand een te log en te weinig slagvaardig overlegorgaan geworden. „In de loop der jaren zijn steeds meer groeperingen erbij aangehaakt. En iedereen wil zich uiteraard gehoord voelen. Maar zo wordt het wel een stroperige bedoening. Of om in stijl te blijven: ploeteren door mul zand. Ik denk dat er effectiever kan worden gewerkt als het platform zou bestaan uit een kleine kerngroep van hooguit tien personen.”

De 12 Pauwen bijna energieneutraal

Het kan u niet zijn ontgaan dat op de plek van de gesloopte Sacramentskerk aan de Sportlaan hard wordt gebouwd aan het woonproject *De 12 Pauwen* – deels vrijstaande en deels geschakelde nieuwe villa's in jaren '30-stijl, waarvan zes aan de Sportlaan en zes aan de Sijzenlaan. Uiteraard worden de woningen volgens de nieuwste inzichten geïsoleerd en wat betreft energiegebruik gebouwd conform de regels voor de categorie BENG (Bijna EnergieNeutrale Gebouwen). BENG omvat een eisenpakket waaraan alle nieuwbouw vanaf 1 januari 2021 moet voldoen.

Warmte uit de grond

De twaalf woningen op de voormalige kerklocatie krijgen geen gasaansluiting. Voor de warmtevoorziening (zowel ruimteverwarming als warm water) is gekozen voor individuele

water/water warmtepompen. Per woning is een put geboord van ca. 100 meter diep, waarin een heen- en retourleiding zit. Het is een gesloten systeem, waarbij het water in de buis niet in contact komt met het grondwater, maar daaruit wel de warmte opneemt en die naar de woning voert. In feite is er dus sprake van een continue warmtewisselaar. Een relatief kleine warmtepomp met een vermogen van 3 à 4 kW is dan voldoende om het water verder op temperatuur te brengen en de woning te verwarmen.

De schuine daken van de woningen worden voorzien van zonnepanelen, zodat de huizen wat energie betreft in hoge mate zelfvoorzienend zullen zijn. Het geheel wordt gecompleteerd door een gebalanceerd ventilatiesysteem, dat de warmte van de uitstromende lucht afgeeft aan de binnenstromende koele buitenlucht (WTW oftewel WarmteTerugWinning). Dit systeem zorgt daarmee niet alleen voor een schoon en comfortabel binnenklimaat, maar ook voor verdere energiebesparing.

Stand van zaken actie Zet 'm op '70!

Met het aflopen van het stookseizoen, ongeveer begin mei, is er een eind gekomen aan de eerste fase van de actie *Zet 'm op '70!* waarbij zeventig Vogelwijkbewoners hun cv-ketel de afgelopen winter op 70 graden of lager hebben laten instellen. De resultaten worden momenteel verwerkt en binnenkort met de deelnemers gedeeld. In het septembernummer van dit blad zullen we hier meer aandacht aan besteden en tevens een tweede fase aankondigen.

Onze actie was geïnspireerd op een gelijknamig proefproject in de Vruchtenbuurt (zie www.warmindewijk.nl). Komende winter zullen naast de Vogelwijk nog enkele andere Haagse wijken gelijksoortige acties organiseren, o.a. Scheveningen en het Statenkwartier.

Kwettertjes

Kleine gratis advertenties over vraag en aanbod, afkomstig van leden van de wijkvereniging

Plaatsingsvoorwaarden

Bedrijfsreclame is niet toegestaan, tenzij het gaat om cursussen en lessen. Aanbevelingen voor huishoudelijke hulp mogen wel, maar alleen met vermelding van eigen telefoonnummer of mailadres van de referent.

Een advertentie mag maximaal 2x per jaar worden aangeboden. Aanlevering voor de 18e van elke maand bij mevr. M. Boutkan, Pauwenlaan 99, tel. 3684333. E-mail: mhboutkan@planet.nl

GEZOCHT - Ik ben een sportieve vrouw van 81 en zoek een wandel/fietsmaatje (man) van ongeveer gelijke leeftijd. U kunt mij bellen op tel.nr 06-26850201.

GRATIS AF TE HALEN - Heeft iemand interesse in een verzameling klassieke cd's (plm. 100)? Gratis af te halen. E-mail: marjanscheeres@gmail.com

OPPAS AANGEBODEN - Ik ben Pip den Bruinen (14 jaar), zit op gymnasium Sorghvliet en woon in de Vogelwijk. Ik zou kunnen oppassen en heb al oppasservaring. Heeft u interesse, dan kunt u mij bereiken op tel. 06-53772564.

TE KOOP - Mooi bureau voor een tienerkamer, lichte houtkleur met witte frontjes. Zo goed als nieuw, met los opzetstuk. Afmetingen: 1.44 x 1.10 breed x 82 cm diep, een bijpassend ladekastje van 71 x 34x 41,5 en een boekenkast van 1.98 x 52 x 28,5. Te koop voor 200 euro. Evt. erbij te kopen: een bed van 90 x 200 met bergruimte en lattenbodem. Tel. 06-20903563.

GEZOCHT - Jongeman van 24 jaar met vast werk zoekt een zelfstandige woonruimte te huur. Reacties naar doublefunfor2@hotmail.com

TE KOOP - Een rollator en een looprek. Prijs 30 euro. Tel. 070-3642209.

LESSEN SPAANS - Wekelijkse Spaanse lessen in de Vogelwijk, individueel of in een groepje. Ik ben Spaanse en ruim 25 jaar woonachtig in Nederland. Heeft u interesse? Meld u aan voor een proefles: elisabetmorato@gmail.com of tel. 06 55 33 6075.

GEZOCHT - Wij zijn een gezin met 2 vrolijke meisjes van 6 en 8 jaar. Vanaf september zoeken we een lieve, zorgzame en enthousiaste oppas voor 2 à 3 dagen in de week (ma / di om de week / do), van 15.00 uur (ophalen van school) tot max 17.30 uur. We wonen

aan de rand van de Vogelwijk en op 5 minuten fietsafstand van school. Reacties naar marijnsanne@gmail.com of [06 2942 9851](tel:0629429851).

STRIJKHULP - Ik kom graag uw 'bergen' was wegstrijken tegen gepaste vergoeding. 1 uur of 2 uren. Ik woon in de Vogelwijk en u kunt mij op het volgende tel.nr bereiken: 06 41 75 6610.

THEATER IN DE FUUT - Casper van Bohemen en Linda Møller van theatergroep Plankgas spelen deze maand in 'strandtheater' De Fuut het stuk DOEK van Maria Goos. U wordt meegesleurd in een zomerse achtbaan vol humor, whisky en muziek! Regie: Ariane van Vliet. Aanvang voorstelling: 20.30 uur. Maar u kunt ook vanaf 18.30 voor een diner- en theaterarrangement kiezen. Er zijn nog plaatsen vrij op woensdag 29 juli. Voorstelling: €25 (incl. welkomstdrankje), Diner+theater € 45. Reserveren: theater@defuut.nl /070-22 30014. Op 6 September is de voorstelling ook te zien in restaurant Greens in the Park (Westbroekpark). Het aantal kaartjes is wegens Corona beperkt, dus wees er snel bij!

AANGEBODEN - Ik ben Mick Jacobs (11 jaar) en ik kan kapotte fietsen repareren voor een vriendelijke prijs. Adres: Kiplaan 8, tel: 06 14505966. E-mail: mickajacobs@icloud.com

OPPAS GEZOCHT - Voor onze twee lieve en vrolijke kinderen zoeken wij een oppas. Pelle is 4 jaar en gaat per september naar de Galvanischool. Zijn zusje Elin is 2 jaar en gaat daar naar de peuterspeelzaal. We zoeken een lieve en zorgzame oppas/gastouder voor donderdagmiddag vanaf plm. 14:30 uur. We wonen niet ver van de Vogelwijk, in de Stephensonstraat. We hebben een elektrische bakfiets om gebruik van te maken. Bent of kent u iemand die geïnteresseerd is? Wij horen het graag! We zijn te bereiken op: lanapilaar@gmail.com of [06-29627559](tel:0629627559)

Nuttige adressen & telefoonnummers

Politie

Alarmnummer bij acute nood, levensgevaar of brand: 112

Algemeen politienummer: 0900-8844

Politiebureau Segbroek, Fahrenheitstraat 192.

Geopend van 08.00 tot 18.00 uur.

Wijkagent: Steven van der Gaag.

Tel. 0900 - 8844 (vraag naar Bureau Segbroek Den Haag).

e-mail: steven.van.der.gaag@politie.nl

Werkdagen: ma t/m donderdag en weekends.

Buurtveiligheid

Hebt u informatie of wilt u informatie over de (on)veiligheid in de wijk, neem dan contact op met het buurtveiligheidsplatform 112Vogelwijk, e-mail: 112vogelwijk@gmail.com

Brandweer:

Bij brand: 112

In alle andere gevallen: (070) 362 11 50

Post Loosduinen/Segbroek tijdens kantooruren: (070) 359 15 11

Doktersnachtdienst

tel. (070) 346 96 69

Informatie dienstdoende apotheken

tel. (070) 345 10 00

Stadsdeelkantoor Segbroek

Fahrenheitstraat 190, tel. (070) 14070.

Directeur: Annette de Graaf, email:

annette.degraaf@denhaag.nl

Openingstijden: Alleen op afspraak

(via www.denhaag.nl onder 'Contact') op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van 8.30 tot 16.30 uur en op woensdag van 12.00 tot 20.00 uur. Voor paspoorten en rijbewijzen moet u naar stadsdeelkantoor Centrum of Escamp.

Dierenambulance Den Haag

tel. (070) 328 28 28

Klachtentelefoon gemeente

Tel. 14070

Informatie over het duingebied

Eric Wisse

tel. 06 - 30 19 88 94

WIJKOUDERENWERK

Segbroek / Vogelwijk

Hulp voor zelfstandig wonende ouderen

Burenhulpcentrale Vogelwijk

Tel. (070) 262 99 99 of (070) 205 24 80.

Ouderenconsulent

Voor informatie, advies en bemiddeling op het gebied van wonen, welzijn en zorgverlening ten behoeve van ouderen kunt u contact opnemen met een ouderenconsulent via de telefoonnummers 070) 205 24 80 of (070) 205 26 60.

Wijkbus Segbroek

Voor aanmelding als abonnee (€25 per kwartaal) en vervoersafspraken: bel tussen 08.30 en 10.00 uur met (070) 368 50 70.

Telefooncirkel

Via de ouderenconsulent (070 - 205 24 80 of 070 - 205 26 60) kunnen wijkbewoners ook worden aangesloten bij een 'telefooncirkel'. Dan worden zij dagelijks op vaste tijdstippen gebeld om te weten te komen of alles in orde is.

Thuiszorg

Florence Gezondheid en Zorg

In woonzorgcentrum Uitzicht, Zonnebloemstraat 383, kunt u terecht voor alle informatie op het gebied van zorgverlening.

Tel. (070) 754 55 66. e-mail: info@florence.nl

Haagse Wijk- en Woonzorg (HWW)

O.a. voor thuiszorg, personenalarmering, etc.

Wijkverpleegkundige HWW: 06-82010709

e-mail: instroom@hwwzorg.nl

Tel: (070) 379 33 00 - www.hwwzorg.nl

Evita Zorg Den Haag

(ook voor personenalarmering en spreekuren voor mantelzorgers)

e-mail: info@evitazorg.nl

Tel: (070) 31416000 - www.evitazorg.nl

B.a.B Zorg

Begeleiding, advies en bemiddeling in de thuiszorg. Thomsonlaan 129.

24/7 bereikbaar. Tel: (070) 239 01 05,

e-mail: info@babzorg.nl - www.babzorg.nl

Wijkvereniging De Vogelwijk

Website

www.vogelwijkdenhaag.nl

Postadres wijkvereniging

Postbus 65923, 2506 EE Den Haag

Bestuur

Voorzitter

Redmar Wolf, Patrijslaan 4
e-mail: voorzitter@vogelwijkdenhaag.nl

Secretaris

Hans van Nieuwkerk, Laan van Poot 176
e-mail: bestuur@vogelwijkdenhaag.nl

Penningmeester

Adam Braithwaite
Nieboerweg 224
e-mail: penningmeester@vogelwijkdenhaag.nl

Overige bestuursleden

- Marcella Putter
Sperwerlaan 7, tel. 06 18304453,
e-mail: me_schutte@hotmail.com
- Portefeuille Openbare Ruimte vacant

Ledenadministratie

voor aanmeldingen, opzeggingen en
adreswijzigingen

Paul Raasveldt, Patrijslaan 6,
tel. 06 - 24778721,
e-mail: leden@vogelwijkdenhaag.nl

De contributie voor de wijkvereniging (incl. het
maandblad) bedraagt € 15,- per gezin per jaar.
Voor de contributiebetaling wordt een factuur
toegezonden.

Rek.nr. wijkvereniging:
IBAN: NL61 INGB 0001783722

Activiteiten & Clubs

Buurtveiligheid

Platform 112Vogelwijk
e-mail: 112vogelwijk@vogelwijkdenhaag.nl

Commissie Kinderactiviteiten

Alphons Jacobs, Kiplaan 8
e-mail: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Ouderenactiviteiten

Ine Essing, tel.: 346 06 04
e-mail: ouderen@vogelwijkdenhaag.nl

Verkeerscommissie

Stef Tours en Fred van der Burg
e-mail: verkeer@vogelwijkdenhaag.nl

Werkgroep AED Vogelwijk

aedvogelwijk@gmail.com
tel. 06-53414041

Vogelwijk Energie(k)

Voorzitter: Rutger van Hoogstraten, Fuutlaan 1
Secretaris: Paul Schlotter, Kwartellaan 24
e-mail: info@vogelwijkenergiek.nl

Kustcommissie

Irene van Geest, e-mail: irenevangeest@planet.nl

Cultuurcommissie

Rita Reimer
e-mail: rita.reimer@kpnmail.nl

Damesgymnastiek

Donderdag 20.15-21.15, Gymzaal Heldringschool
Ineke Spaanbroek, tel. 365 30 02,
e-mail: inekecas@xs4all.nl

Jeu de boules

Sportveld Laan v. Poot, dinsdag 14.00-16.00 uur.
Info: Liesbeth Hijmans, Fuutlaan 7,
tel. 06-83224388, e-mail: 2566sb7@hetnet.nl

Volleybalclub

Woensdag 20.15-22.00 uur in sportcomplex
Westduin, Laan van Poot 355A.
Contact: Hans van Schuylenburch, tel. 06-29045258

Conditietraining voor mannen

di. avond 20.30-21.45, Segbroek College, Klaverstraat
Frank v.d. Maaten, tel. 06 51182353

Vogelwijk huiskamerbridgeclub

Elline v. Dijk, (070)3659257,
bridgevogelwijk@gmail.com

Seniorengym

Zaterdag 09.45-11.00 uur in de Heldringschool
Monique v.d. Knaap: tel. (070) 363 23 15